

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) nr 1182/2007

z dnia 26 września 2007 r.

ustanawiające przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniające dyrektywy 2001/112/WE, 2001/113/WE i rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003, (WE) nr 318/2006 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2202/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecny system dotyczący sektora owoców i warzyw został ustanowiony rozporządzeniem Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽²⁾, rozporządzeniem Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych⁽³⁾ oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 2202/96 z dnia 28 października 1996 r. wprowadzającym program pomocy wspólnotowej dla producentów niektórych owoców cytrusowych⁽⁴⁾.
- (2) Zdobyte doświadczenia wskazuje, że konieczna jest zmiana systemu dotyczącego sektora owoców i warzyw, aby osiągnąć następujące cele: zwiększenie konkurencyjności

i orientacji rynkowej przedmiotowego sektora w celu osiągnięcia zrównoważonej produkcji, konkurencyjnej zarówno na rynku wewnętrznym, jak i zewnętrznym, ograniczenie fluktuacji dochodów producentów wynikającej z kryzysów na rynku, zwiększenie spożycia owoców i warzyw we Wspólnocie oraz kontynuowanie podjętych w sektorze prac na rzecz zachowania i ochrony środowiska.

- (3) Jako że cele te nie mogą w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie z uwagi na wspólny charakter rynku owoców i warzyw, a mogą ze względu na potrzebę dalszego działania być lepiej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (4) Komisja złożyła oddzielny wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych, który mógłby wstępnie uwzględnić niektóre przepisy o charakterze horyzontalnym, obejmujące sektor owoców i warzyw i mające zastosowanie do szeregu innych produktów rolnych, zwłaszcza przepisy dotyczące komitetu zarządzającego. Należy zachować takie przepisy w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96 i (WE) nr 2201/96. Przepisy te należy jednak zaktualizować, uprościć i ujednoczyć w celu umożliwienia ich łatwego włączenia do rozporządzenia ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 27.7.2007, str. 53.

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽³⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2005 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 49. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem przystąpienia z 2003 r.

- (5) W odniesieniu do innych przepisów właściwych dla sektora owoców i warzyw zakres zmian w obecnym systemie stwarza konieczność, dla zachowania jasności, włączenia wszystkich takich przepisów do oddzielnego rozporządzenia. Jeżeli przepisy te mają w pewnym stopniu również charakter horyzontalny i mają zastosowanie do szeregu innych produktów rolnych, jak na przykład przepisy

dotyczące norm handlowych i handlu z państwami trzecimi, również powinny zostać zaktualizowane i uproszczone w celu umożliwienia ich łatwego włączenia w późniejszym terminie do wyżej wymienionego rozporządzenia ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych. Niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem uchylać ani zmieniać istniejących instrumentów o charakterze horyzontalnym, chyba że zdezaktualizowały się one lub stały się zbędne lub z uwagi na swój charakter nie powinny być rozpatrywane na poziomie Rady.

- (6) Zakres stosowania niniejszego rozporządzenia powinien uwzględniać produkty objęte wspólnymi organizacjami rynków owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw. Jednak przepisy dotyczące organizacji producentów oraz organizacji i umów międzybranżowych mają zastosowanie tylko do produktów objętych wspólną organizacją rynku owoców i warzyw i rozróżnienie to należy utrzymać. Zakres wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw również powinien zostać rozszerzony na niektóre zioła kuchenne, aby zapewnić im możliwość korzystania z tego systemu. Tymianek i szafran obecnie objęte są zakresem stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 827/68 z dnia 28 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku niektórych produktów wymienionych w załączniku II do Traktatu ⁽¹⁾, z którego powinny zatem zostać wykreślone.
- (7) Normy handlowe, zwłaszcza dotyczące definicji, jakości, podziału na klasy, rozmiaru, opakowania, sposobu pakowania, składowania, transportu, prezentacji oraz wprowadzania do obrotu i etykietowania powinny mieć zastosowanie do niektórych produktów w celu umożliwienia dostaw na rynek produktów jednolitej i zadowalającej jakości. Ponadto może zaistnieć potrzeba przedsięwzięcia szczególnych środków, zwłaszcza aktualnych metod analitycznych oraz innych środków służących określeniu przedmiotowych norm w celu zapobieżenia nadużyciom zarówno w zakresie jakości i autentyczności produktów oferowanych konsumentom, jak i istotnym zakłóceniom odnośnych rynków, które mogą zostać spowodowane tymi nadużyciami.
- (8) Obecnie dyrektywa Rady 2001/112/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do soków owocowych i niektórych podobnych produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽²⁾ i dyrektywa Rady 2001/113/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do dżemów owocowych, galaretek i marmolady oraz słodzonego purée z kasztanów przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽³⁾ ustanawiają przepisy szczegółowe dotyczące produkcji, składu i etykietowania tych produktów. Przepisy te jednak nie zostały w pełni zaktualizowane, co umożliwiłoby uwzględnienie rozwoju stosowanych norm międzynarodowych i z tego względu powinny zostać zmienione w celu umożliwienia takiej aktualizacji.
- (9) Przy produkcji i wprowadzaniu do obrotu owoców i warzyw należy w pełni uwzględnić zagadnienia ochrony środowiska, w tym metody uprawy, gospodarkę odpadami i sposób zagospodarowania produktów wycofanych

z rynku, w szczególności pod kątem ochrony jakości wody, zachowania różnorodności biologicznej i dbałości o tereny wiejskie.

- (10) Organizacje producentów są głównymi podmiotami w systemie dotyczącym owoców i warzyw, którego zdecentralizowane funkcjonowanie zapewniają na swoim szczeblu. Wobec rosnącej koncentracji popytu koncentracja podaży za pośrednictwem tych organizacji stanowi w dalszym ciągu gospodarczą konieczność mającą wzmocnić pozycję producentów na rynku. Koncentracja podaży powinna mieć charakter dobrowolny i wykazać swoją przydatność poprzez zakres i skuteczność usług oferowanych przez organizacje producentów swoim członkom. Z tego względu, że organizacje producentów działają wyłącznie w interesie swoich członków, powinno uważać się je za działające w sprawach gospodarczych w imieniu i na rzecz swoich członków.
- (11) Doświadczenie pokazuje, że organizacje producentów stanowią odpowiedni instrument koncentracji podaży. Jednak rozkład organizacji producentów w różnych państwach członkowskich nie jest taki sam. W celu dalszego zwiększania atrakcyjności organizacji producentów należy w miarę możliwości uelastyczyć ich działanie. Taka elastyczność powinna dotyczyć zwłaszcza zakresu produktów organizacji producentów, poziomu dozwolonej sprzedaży bezpośredniej oraz rozszerzenia zasad na producentów niebędących członkami, jak również umożliwienia stowarzyszeniom organizacji producentów prowadzenia działalności swoich członków oraz umożliwienia zlecania usługodawcom zewnętrznym wybranych rodzajów działalności, także w przypadku podmiotów zależnych, w obydwu przypadkach pod pewnymi warunkami.
- (12) Organizacja producentów nie powinna zostać uznana przez państwo członkowskie, w którym została ustanowiona, za zdolną do uczestnictwa w realizacji celów wspólnej organizacji rynku, jeżeli jej statut nie nakłada pewnych wymagań na nią i jej członków. Utworzenie i właściwe funkcjonowanie funduszy operacyjnych wymaga zazwyczaj przejęcia przez organizacje producentów nadzoru nad całością prowadzonej przez ich członków produkcji owoców i warzyw.
- (13) Grupy producentów w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, zabiegające o uzyskanie statusu organizacji producentów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinny mieć możliwość skorzystania z okresu przejściowego, w którym mogą uzyskać krajowe i wspólnotowe wsparcie finansowe w zamian za spełnienie pewnych zobowiązań.
- (14) W celu zwiększenia odpowiedzialności organizacji producentów w szczególności za podejmowane przez nie decyzje finansowe i w celu ukierunkowania środków publicznych im przyznanych na spełnienie przyszłych wymogów należy ustalić warunki wykorzystania tych środków. Wspólne finansowanie funduszy operacyjnych utworzonych przez organizacje producentów stanowi właściwe rozwiązanie. W szczególnych przypadkach należy zezwolić na dodatkowe możliwości finansowania. W celu nadzorowania wydatków wspólnotowych pomoc przyznana organizacjom producentów, które tworzą fundusze operacyjne, nie powinna przekraczać określonego progu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 151 z 30.6.1968, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97).

⁽²⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, str. 58.

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 12.1.2002, str. 67. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2004/84/WE (Dz.U. L 219 z 19.6.2004, str. 8).

- (15) W regionach, w których organizacja produkcji jest słaba, powinna istnieć możliwość przyznawania dodatkowych krajowych wkładów finansowych. W przypadku państw członkowskich, które pod względem struktur znajdują się w szczególnie niekorzystnej sytuacji, powinna istnieć możliwość pokrywania tych wkładów przez Wspólnotę.
- (16) W celu uproszczenia i obniżenia kosztów programu pomocne mogłoby być zharmonizowanie, w miarę możliwości, procedur i zasad dotyczących kwalifikowalności wydatków w ramach funduszy operacyjnych z procedurami i zasadami dotyczącymi programów rozwoju obszarów wiejskich przez zwrócenie się do państw członkowskich o opracowanie krajowej strategii na rzecz programów operacyjnych.
- (17) W celu dalszego zwiększenia wpływu organizacji producentów i ich stowarzyszeń oraz zapewnienia rynkowi pożądanej stabilności państwa członkowskie powinny mieć możliwość, pod pewnymi warunkami, rozszerzenia zasad – w szczególności zasad dotyczących produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska, przyjętych przez organizacje producentów lub ich stowarzyszenia w danym regionie dla producentów będących ich członkami – na producentów niebędących członkami, którzy działają w danym regionie. Na podstawie odpowiedniego uzasadnienia, niektóre koszty związane z rozszerzeniem zasad powinny obciążać zainteresowanych producentów, ponieważ to oni będą czerpać korzyści z rozszerzenia tych zasad. Jednak producenci żywności ekologicznej nie powinni podlegać temu rozszerzeniu zasad bez zgody ze strony znacznej części tych producentów. W celu właściwego działania w sytuacjach kryzysowych niezbędne jest umożliwienie szybkiego rozszerzenia takich zasad na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi.
- (18) Pewna liczba różnorodnych programów pomocy dotyczących niektórych owoców i warzyw została określona w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96. Liczba i różnorodność tych programów spowodowały, że stały się one trudne do zarządzania. Ponieważ programy te były ukierunkowane na pewne określone owoce i warzywa, nie uwzględniały one w pełni regionalnych warunków produkcji i nie obejmowały wszystkich owoców i warzyw. Należy zatem znaleźć inne narzędzie wsparcia producentów owoców i warzyw.
- (19) Ponadto programy pomocy dotyczące owoców i warzyw nie zostały w pełni włączone do rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników⁽¹⁾. Spowodowało to pewne utrudnienia i ograniczenia w zarządzaniu tymi programami.
- (20) Mając na uwadze opracowanie bardziej ukierunkowanego i jednocześnie elastycznego systemu wsparcia dla sektora owoców i warzyw oraz jego uproszczenie, należy zatem zlikwidować istniejące programy pomocy i w pełni włączyć owoce i warzywa do systemu ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003. W tym celu należy zadbać o to, by rolnicy, którzy wyprodukowali owoce i warzywa w okresie referencyjnym, kwalifikowali się do objęcia systemem płatności jednolitych. Należy również zadbać o to, by państwa członkowskie określiły kwoty referencyjne oraz liczby hektarów kwalifikujących się w ramach systemu płatności jednolitych na podstawie okresu reprezentatywnego dla rynków poszczególnych produktów z owoców i warzyw oraz odpowiednich obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów. Obszary upraw owoców i warzyw, w tym stałe uprawy owoców i warzyw, a także szkółki powinny kwalifikować się do systemu płatności jednolitych. Należy odpowiednio zmienić pułapy krajowe. Należy przewidzieć okresy przejściowe w celu zapewnienia danym sektorom dostatecznego czasu na dostosowanie się do włączenia do systemu płatności jednolitych. W szczególności należy przewidzieć płatności oddzielone od produkcji z tytułu owoców i warzyw oraz przejściową pomoc obszarową związaną z wielkością produkcji dla niektórych produktów przeznaczonych do przetworzenia, które kwalifikowały się na mocy obowiązujących systemów pomocy, a także truskawek i malin. Jeśli chodzi o te ostatnie produkty, pomoc wspólnotowa może być również uzupełniona dopłatą krajową. Należy również umożliwić Komisji przyjęcie szczegółowych przepisów wykonawczych oraz wszelkich niezbędnych środków przejściowych odnoszących się do powyższego.
- (21) Produkcja owoców i warzyw jest trudna do przewidzenia, a produkty łatwo się psują. Nawet niezbyt duże nadwyżki na rynku mogą spowodować poważne zakłócenia rynku. Wprowadzono kilka programów dotyczących wycofywania produktów z rynku, jednak okazały się one dość trudne do zarządzania. Należy zatem wprowadzić dodatkowe środki zarządzania kryzysami; stosowanie tych środków powinno być możliwie najprostsze. Włączenie wszystkich tych środków do programów operacyjnych organizacji producentów wydaje się w tej sytuacji najlepszym podejściem i powinno również umożliwić zwiększenie atrakcyjności organizacji producentów w oczach producentów. Jednak w celu umożliwienia rozszerzenia środków zarządzania kryzysami na producentów niebędących członkami organizacji producentów państwa członkowskie powinny być upoważnione w okresie przejściowym do udzielania pomocy państwa w takich przypadkach. Pomoc jednak powinna być niższa od pomocy, jaką otrzymują członkowi organizacji producentów w celu zachęcenia do członkostwa. Funkcjonowanie tej pomocy państwa powinno być skontrolowane pod koniec okresu przejściowego.
- (22) Włączenie ziemniaków jadalnych do systemu ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 zakłada, że w celu zachowania właściwego funkcjonowania jednolitego rynku na podstawie wspólnych cen, postanowienia Traktatu regulujące pomoc państwa powinny mieć zastosowanie również do ziemniaków jadalnych z zastrzeżeniem okresu przejściowego umożliwiającego dostosowanie sektora.
- (23) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2826/2000 z dnia 19 grudnia 2000 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym⁽²⁾ przewiduje udział Wspólnoty w pewnych działaniach promocyjnych mogących sięgać 50 %. W celu promowania spożycia owoców i warzyw wśród dzieci w placówkach edukacyjnych udział ten należy zwiększyć w przypadku działań promujących spożycie owoców i warzyw w tym przypadku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 552/2007 (Dz.U. L 131 z 23.5.2007, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 23.12.2000, str. 2. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2060/2004 (Dz.U. L 357 z 2.12.2004, str. 3).

- (24) Organizacje międzybranżowe utworzone z inicjatywy indywidualnych lub już zrzeszonych podmiotów gospodarczych, jeżeli należy do nich znaczna część członków różnych kategorii zawodowych sektora owoców i warzyw, mogą przyczynić się do tego, że w większym stopniu uwzględniane będą realne warunki rynkowe oraz mogą ułatwiać działania handlowe, które będą miały korzystny wpływ na sprawozdawczość produkcyjną, w szczególności jeśli chodzi o organizację produkcji, prezentację produktów i ich wprowadzanie do obrotu. Ponieważ praca tych organizacji może przyczynić się ogólnie do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu, w szczególności celów niniejszego rozporządzenia, powinna istnieć możliwość, gdy zostaną określone odpowiednie formy działania, udzielenia uznania tych organizacji, które udowodnią, że są w wystarczającym stopniu reprezentatywne i które prowadzą praktyczne działania na rzecz osiągnięcia wymienionych celów. Przepisy dotyczące rozszerzenia zasad przyjętych przez organizacje producentów i ich stowarzyszenia oraz udziału w kosztach wynikających z takiego rozszerzenia powinny również obejmować organizacje międzybranżowe, biorąc pod uwagę zbieżność celów.
- (25) Stworzenie jednolitego rynku wspólnotowego wymaga wprowadzenia systemu wymiany handlowej na zewnętrznych granicach Wspólnoty. System ten powinien obejmować należności celne przywózowe i powinien co do zasady stabilizować rynek wspólnotowy. System wymiany handlowej powinien opierać się na zobowiązaniach podjętych podczas wielostronnych negocjacji handlowych w ramach rundy urugwajskiej.
- (26) Stosowanie systemu cen wejścia w odniesieniu do owoców i warzyw wymaga przyjęcia przepisów szczegółowych w celu uwzględnienia międzynarodowych zobowiązań Wspólnoty.
- (27) Monitorowanie rozmiaru handlu produktami rolnymi z państwami trzecimi może w odniesieniu do niektórych produktów wymagać wprowadzenia systemów pozwoleń na przywóz i wywóz, w tym obowiązku złożenia zabezpieczenia w celu zagwarantowania, że transakcje, na które wydaje się takie pozwolenia, są faktycznie przeprowadzane. Komisja powinna zatem mieć możliwość wprowadzenia systemów pozwoleń w odniesieniu do takich produktów.
- (28) W celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na rynku wspólnotowym w związku z przywozem niektórych produktów rolnych, przywóz takich produktów powinien podlegać obowiązkowi wniesienia dodatkowej należności celnej, jeśli spełnione zostały określone warunki.
- (29) Na określonych warunkach należy zatem przyznać Komisji uprawnienia dotyczące zarówno otwierania kontyngentów taryfowych wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem lub z innych aktów prawnych Rady, jak i zarządzania tymi kontyngentami.
- (30) System należności celnych umożliwia zrezygnowanie z wszelkich innych środków ochronnych na zewnętrznych granicach Wspólnoty. W wyjątkowych okolicznościach system rynku wewnętrznego i opłat celnych może okazać się niewystarczający. W takich przypadkach, aby nie pozostawić rynku wspólnotowego bez ochrony przed możliwymi zakłóceniami, Wspólnota powinna mieć możliwość bezzwłocznego przedsięwzięcia wszelkich niezbędnych środków. Środki te powinny być zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty.
- (31) W celu zapewnienia właściwego funkcjonowania tych porozumień handlowych należy przewidzieć możliwość wprowadzenia regulacji lub, gdy wymaga tego sytuacja na rynku, zakazu stosowania procedur uszlachetniania czynnego i biernego.
- (32) W celu dalszego zapewnienia podstawy prawnej dla refundacji wywozowych w odniesieniu do cukru dodanego do niektórych przetworów owocowych i warzywnych, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2201/96, wykaz odnośnych produktów powinien zostać dołączony do wykazu zawartego w załączniku VII do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾.
- (33) Dyrektywy 2001/112/WE i 2001/113/WE oraz rozporządzenie (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 318/2006 należy odpowiednio zmienić.
- (34) Ponieważ wspólne rynki produktów rolnych podlegają ciągłym zmianom, państwa członkowskie i Komisja powinny przekazywać sobie nawzajem informacje na temat rozwoju sytuacji na tych rynkach.
- (35) Przyznawanie pomocy krajowej byłoby zagrożeniem dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku opartego na wspólnych cenach. Dlatego do produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia powinny co do zasady mieć zastosowanie postanowienia Traktatu regulujące pomoc państwa. Należy jednak przewidzieć możliwość jednorazowej pomocy państwa dla sektora przetwarzania pomidorów we Włoszech i Hiszpanii, aby ułatwić jego dostosowanie do przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (36) Wydatki poniesione przez państwa członkowskie w wyniku zobowiązań wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia powinny być finansowane przez Wspólnotę zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ⁽²⁾.
- (37) System dotyczący owoców i warzyw wprowadza określone obowiązki, których należy przestrzegać. W celu zapewnienia wykonania tych obowiązków konieczne jest wprowadzenie kontroli oraz, w przypadku stwierdzenia niewykonania tych obowiązków, stosowanie sankcji. Należy zatem przyznać Komisji uprawnienia do wprowadzenia

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

stosownych przepisów, obejmujących przepisy dotyczące zwrotu nienależnych płatności oraz obowiązków sprawozdawczych państw członkowskich. Specjalny zespół inspektorów w sektorze owoców i warzyw nie będzie już potrzebny w nowym systemie i powinien w związku z tym zostać rozwiązany.

- (38) Należy zlikwidować program pomocy ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 2202/96. Rozporządzenie to stanie się tym samym bezprzedmiotowe i w związku z tym należy je uchylić.
- (39) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (40) W celu uproszczenia Komitet ds. Świeżych Owoców i Warzyw oraz Komitet ds. Przetworzonych Owoców i Warzyw powinny zostać rozwiązane i zastąpione jednym komitetem ds. owoców i warzyw, jaki należy ustanowić na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96.
- (41) Przejście od obowiązujących zasad do zasad przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu może spowodować wystąpienie trudności, jakie nie zostały przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. W celu sprostania takim utrudnieniom należy umożliwić Komisji stosowanie środków przejściowych. Ponadto należy zagwarantować dalsze uznanie organizacji producentów i stowarzyszeń organizacji producentów uznanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 oraz ewentualną kontynuację programów operacyjnych zatwierdzonych na mocy tego rozporządzenia, a także podobne przepisy odnoszące się do grup producentów uznanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i ich planów uznawania.
- (42) Niniejsze rozporządzenia co do zasady powinny stosować się od dnia 1 stycznia 2008 r. Jednak aby nie przerywać programów pomocy dotyczących produktów z przetworzonych owoców i warzyw oraz owoców cytrusowych w trakcie roku gospodarczego, należy zezwolić na stosowanie takich programów pomocy do końca roku gospodarczego 2007/2008,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy szczegółowe, które stosuje się do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 oraz w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96.

Jednak tytuły III i IV niniejszego rozporządzenia stosuje się wyłącznie do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2

rozporządzenia (WE) nr 2200/96 lub do takich produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia.

Artykuł 43 stosuje się również do ziemniaków świeżych lub schłodzonych oznaczonych kodem CN 0701.

TYTUŁ II

KLASYFIKACJA PRODUKTÓW

Artykuł 2

Normy handlowe

1. Produkty wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, które są przeznaczone do sprzedaży konsumentom jako świeże, mogą być wprowadzane do obrotu jedynie, jeśli są dobrej jakości handlowej zgodnej z obowiązującymi przepisami oraz jeżeli oznaczono kraj pochodzenia.
2. Komisja może przewidzieć wprowadzenie norm handlowych w odniesieniu do co najmniej jednego z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96.
3. Dokonując powyższego, Komisja uwzględni zalecenia dotyczące norm przyjęte przez Komisję Gospodarczą ds. Europy działającą na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych.
4. Normy handlowe, o których mowa w ust. 1 i 2:
 - a) stosuje się na wszystkich etapach wprowadzania produktu do obrotu, w tym w wywozie i przywozie, chyba że Komisja postanowi inaczej;
 - b) ustanawia się, uwzględniając w szczególności specyfikę odnośnych produktów, konieczność zapewnienia warunków dla płynnego wprowadzenia tych produktów na rynek oraz interes konsumentów w zakresie otrzymania dokładnych i jasnych informacji na temat produktów, w szczególności na temat kraju pochodzenia, klasy i w odpowiednich przypadkach odmiany (lub rodzaju handlowego) danego produktu;
 - c) mogą w szczególności odnosić się do jakości, podziału na klasy, rozmiaru, opakowania, sposobu pakowania, składowania, transportu, prezentacji, wprowadzania do obrotu i etykietowania.
5. Posiadacz produktów objętych przyjętymi normami handlowymi nie może wystawiać lub przekazywać tych produktów do sprzedaży albo dostarczać ich lub wprowadzać do obrotu w obrębie Wspólnoty w jakikolwiek sposób inny niż zgodny z tymi normami. Posiadacz ten ponosi odpowiedzialność za zapewnienie takiej zgodności.

6. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek przepisów szczegółowych, które Komisja może przyjąć zgodnie z art. 42, państwa członkowskie kontrolują wybiórczo na podstawie analizy ryzyka, czy produkty te są zgodne z normami handlowymi. Kontrole te koncentrują się na etapie poprzedzającym wysyłkę z miejsc produkcji, w trakcie pakowania lub ładowania produktów. W przypadku produktów z państw trzecich kontrole dokonywane są przed dopuszczeniem ich do swobodnego obrotu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

7. Do czasu przyjęcia nowych norm handlowych nadal stosuje się normy handlowe opracowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2200/96 i rozporządzeniem (WE) nr 2201/96.

TYTUŁ III

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

Wymogi i uznawanie

Artykuł 3

Wymogi

1. Do celów niniejszego rozporządzenia organizacja producentów oznacza każdy podmiot prawny lub jasno określoną część podmiotu prawnego, który(-a) spełnia następujące wymogi:

- a) został(-a) utworzony(-a) z inicjatywy rolników w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, którzy wytwarzają co najmniej jeden z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 lub takie produkty przeznaczone wyłącznie do przetworzenia;
- b) ma na celu stosowanie korzystnych dla środowiska metod uprawy, technologii produkcji i metod gospodarki odpadami, w szczególności w celu ochrony jakości zasobów wodnych, gleby i krajobrazu oraz zachowania lub stymulacji różnorodności biologicznej;
- c) ma co najmniej jeden z następujących celów:
 - (i) zagwarantowanie, że produkcja jest planowana i dostosowana do popytu, zwłaszcza w odniesieniu do jakości i ilości;
 - (ii) koncentracja podaży i wprowadzanie do obrotu produktów wytwarzanych przez jego/jej członków;
 - (iii) optymalizacja kosztów produkcji i stabilizowanie cen producentów;
- d) jego (jej) statut przewiduje pewne wymogi określone w ust. 2; oraz
- e) został(-a) uznany(-a) przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 4.

2. Statut organizacji producentów wymaga od producentów będących jej członkami w szczególności:

- a) stosowania zasad przyjętych przez organizację producentów dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;
- b) przynależności do tylko jednej organizacji producentów z tytułu wytwarzania w danym gospodarstwie jednego z produktów, o których mowa w ust. 1 lit. a);
- c) wprowadzenia do obrotu całej wspomnianej produkcji za pośrednictwem organizacji producentów;

d) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów do celów statystycznych, w szczególności w odniesieniu do obszarów uprawnych, wielkości zbiorów, wydajności upraw i sprzedaży bezpośredniej;

e) wpłacania wkładów finansowych przewidzianych w statucie, przeznaczonych na tworzenie i uzupełnianie funduszu operacyjnego przewidzianego w art. 8.

3. Niezależnie od przepisów ust. 2 lit. c), jeżeli organizacja producentów wyrazi na to zgodę i gdy jest to zgodne z zasadami i warunkami określonymi przez organizację producentów, producenci będący jej członkami mają prawo do:

- a) sprzedaży konsumentom na ich własne potrzeby nie więcej niż określonej części ich produkcji lub produktów bezpośrednio w ich gospodarstwach lub poza nimi, przy czym część kwalifikująca się do takiej sprzedaży jest ustalona przez państwa członkowskie na poziomie co najmniej 10 %;
- b) wprowadzania do obrotu we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację producentów, produktów w ilościach, które mają charakter marginalny w stosunku do wielkości nadającej się do wprowadzenia do obrotu produkcji przez ich organizację;
- c) wprowadzania do obrotu we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację produktów, które ze względu na ich specyfikę nie są zwykle objęte działalnością handlową danej organizacji producentów.

4. Statut organizacji producentów przewiduje również:

- a) procedury określania, przyjmowania i zmieniania zasad określonych w ust. 2;
- b) zobowiązanie członków do wpłacania wkładów finansowych potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
- c) zasady umożliwiające członkom będącym producentami demokratyczną kontrolę organizacji, do której należą, i jej decyzji;
- d) sankcje za naruszenie zobowiązań określonych w statucie, w szczególności za nieuiszczenie wkładów finansowych lub naruszenie zasad ustalonych przez organizację producentów;
- e) zasady przyjmowania nowych członków, w szczególności minimalny okres członkostwa;
- f) zasady prowadzenia rachunkowości i opracowywania budżetu niezbędne do funkcjonowania organizacji.

5. Uważa się, że w sprawach gospodarczych organizacje producentów działają w imieniu i na rzecz swoich członków.

Artykuł 4

Uznawanie

1. Państwa członkowskie uznają organizacje producentów w rozumieniu art. 3 ust.1. ubiegające się o takie uznanie, o ile:

- a) spełniają one wymogi określone w art. 3 i odpowiednio to udokumentują;
- b) w ich skład wchodzi minimalna grupa członków, a działalność tych podmiotów obejmuje minimalną wielkość lub wartość produkcji towarowej, określonej przez państwa członkowskie, o ile odpowiednio to udokumentują;
- c) istnieje wystarczająca dokumentacja, że mogą one w odpowiedni sposób prowadzić swoją działalność, jeśli chodzi o czas oraz o efektywność i koncentrację podaży, w którym to celu każde z państw członkowskich może zdecydować, które z produktów lub grup produktów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a), powinny być objęte działalnością organizacji producentów;
- d) skutecznie umożliwiają swoim członkom uzyskanie wsparcia technicznego w zakresie stosowania korzystnych dla środowiska metod uprawy;
- e) w razie potrzeby skutecznie zapewniają swoim członkom środki techniczne umożliwiające zbieranie, przechowywanie, pakowanie i wprowadzanie do obrotu ich produktów;
- f) zapewniają właściwe zarządzanie swoją działalnością pod względem handlowym i rachunkowym; oraz
- g) nie zajmują dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu.

2. Państwa członkowskie:

- a) w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku oraz całej stosownej dokumentacji podejmują decyzję w sprawie uznania organizacji producentów;
- b) w regularnych odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby upewnić się, czy organizacje producentów spełniają wymogi określone w niniejszym tytule; w przypadku niespełniania tych wymogów lub w przypadku nieprawidłowości w odniesieniu przepisów niniejszego rozporządzenia nakładają sankcje na te organizacje i, w razie potrzeby, podejmują decyzję o wycofaniu uznania danej organizacji;
- c) raz w roku powiadamiają Komisję o każdej decyzji dotyczącej uznania, odmowy uznania lub wycofania uznania.

Artykuł 5

Stowarzyszenia organizacji producentów

Stowarzyszenie organizacji producentów tworzone jest z inicjatywy uznanych organizacji producentów i może prowadzić takie rodzaje działalności, jak działalność organizacji producentów. W tym celu państwa członkowskie mogą uznać na wniosek stowarzyszenie organizacji producentów, jeżeli:

- a) państwo członkowskie uważa, że dane stowarzyszenie jest w stanie skutecznie prowadzić te rodzaje działalności; oraz

- b) stowarzyszenie nie zajmuje dominującej pozycji na danym rynku, chyba że jest to niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 33 Traktatu.

Artykuł 3 ust. 5 stosuje się *mutatis mutandis* do działalności prowadzonej przez stowarzyszenia organizacji producentów.

Artykuł 6

Zlecenie usługodawcom zewnętrznym wybranych rodzajów działalności

Państwa członkowskie mogą zezwolić uznanej organizacji producentów lub uznanemu stowarzyszeniu organizacji producentów na zlecenie usługodawcom zewnętrznym każdego rodzaju działalności organizacji lub stowarzyszenia, w tym w odniesieniu do podmiotów zależnych, o ile organizacja lub stowarzyszenie przedstawi państwu członkowskiemu w wystarczający sposób to udokumentują, że zlecenie usługodawcom zewnętrznym wybranych rodzajów działalności jest odpowiednim sposobem osiągnięcia celów danej organizacji producentów lub danego stowarzyszenia organizacji producentów.

Artykuł 7

Grupy producentów

1. Do celów niniejszego rozporządzenia grupą producentów jest każdy podmiot prawny lub jasno określona część podmiotu prawnego, która została utworzona z inicjatywy rolników w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, którzy uprawiają co najmniej jeden z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 lub takie produkty przeznaczone wyłącznie do przetworzenia; celem takiej grupy jest jej uznanie za organizację producentów.

W odniesieniu do grup producentów w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, lub w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, lub na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006⁽¹⁾, można wprowadzić okres przejściowy umożliwiający tym grupom spełnienie warunków uznania określonych w art. 4.

W celu zakwalifikowania wspomniane grupy producentów przedstawiają właściwemu państwu członkowskiemu podzielony na etapy plan uznawania, którego zatwierdzenie oznacza początek okresu przejściowego, o którym mowa w akapicie drugim, i stanowi wstępne uznanie. Okres przejściowy nie przekracza pięciu lat.

2. Przed zatwierdzeniem planu uznawania państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich zamiarach i ich prawdopodobnych następstwach finansowych.

3. Podczas okresu przejściowego państwa członkowskie mogą przyznać grupom producentów:

- a) pomoc mającą na celu wsparcie tworzenia się tych grup i ułatwienie im działalności administracyjnej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 265 z 26.9.2006, str. 1.

b) pomoc bezpośrednia lub za pośrednictwem instytucji kredytujących na pokrycie części inwestycji wymaganych do uznania i określonych w planie uznawania, o którym mowa w ust. 1 akapit trzeci.

4. Pomoc, o której mowa w ust. 3, jest pokrywana przez Wspólnotę zgodnie z zasadami przyjętymi na mocy art. 42 lit. b) pkt (ii).

5. Pomoc, o której mowa w ust. 3 lit. a), jest określana dla każdej grupy producentów na podstawie wartości produkcji tej grupy wprowadzonej do obrotu i wynosi odpowiednio w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku:

- a) 10 %, 10 %, 8 %, 6 % i 4 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu w przypadku grup produkcyjnych w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później; oraz
- b) 5 %, 5 %, 4 %, 3 % i 2 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu w przypadku grup produkcyjnych w najbardziej oddalonych regionach Wspólnoty, o których mowa w art. 299 ust. 2 Traktatu, lub na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1405/2006.

Te wielkości procentowe mogą zostać zmniejszone w zależności od wartości produkcji wprowadzonej do obrotu, która przekracza wartość progową. Do pomocy wypłacanej grupie producentów w danym roku można zastosować określony pułap.

ROZDZIAŁ II

Fundusze operacyjne i programy operacyjne

Artykuł 8

Fundusze operacyjne

1. Organizacje producentów mogą utworzyć fundusz operacyjny. Fundusz ten jest finansowany z:

- a) wkładów finansowych członków lub samej organizacji producentów;
- b) wspólnotowej pomocy finansowej, która może zostać przyznana organizacjom producentów.

2. Fundusze operacyjne służą jedynie do finansowania programów operacyjnych zatwierdzonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 13.

Artykuł 9

Programy operacyjne

1. Programy operacyjne mają co najmniej dwa spośród celów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), lub celów wymienionych poniżej:

- a) planowanie produkcji;
- b) poprawa jakości produktów;
- c) podwyższenie wartości handlowej produktów;

d) promowanie produktów zarówno w postaci świeżej, jak i przetworzonej;

e) środki ochrony środowiska i metody produkcji bezpieczne dla środowiska, w tym rolnictwo ekologiczne;

f) zapobieganie kryzysom i zarządzanie nimi.

2. Zapobieganie kryzysom i zarządzanie nimi związane jest z unikaniem kryzysów i postępowaniem w sytuacji kryzysowej na rynkach owoców i warzyw i w tym kontekście obejmuje:

- a) wycofywanie z rynku;
- b) zbieranie niedojrzałych owoców i warzyw lub niezбиieranie ich;
- c) promowanie i informowanie;
- d) działania szkoleniowe;
- e) ubezpieczanie zbiorów;
- f) wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na tworzenie funduszy wzajemnego ubezpieczenia.

Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi, w tym spłata kapitału i odsetek, o których mowa w akapicie 3, nie przekraczają jednej trzeciej wydatków w ramach programu operacyjnego.

W celu finansowania środków zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi organizacje producentów mogą zaciągać kredyty na warunkach komercyjnych. W tym przypadku spłata kapitału i odsetek od tych kredytów może stanowić część programu operacyjnego i dlatego też może kwalifikować się do wspólnotowej pomocy finansowej na mocy art. 10. Jakikolwiek szczególnie działanie w ramach zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi jest finansowane z tych kredytów lub bezpośrednio, ale nie jednocześnie z obu tych źródeł.

3. Państwa członkowskie gwarantują, że:

- a) programy operacyjne obejmują co najmniej dwa działania w zakresie środowiska; lub
- b) co najmniej 10 % wydatków w ramach programów operacyjnych przeznaczana jest na działania w zakresie ochrony środowiska.

Działania w zakresie środowiska są zgodne z wymogami dotyczącymi płatności rolnośrodowiskowych, o których mowa w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ⁽¹⁾.

Jeżeli co najmniej 80 % producentów będących członkami organizacji producentów podlega na mocy tego przepisu przynajmniej jednemu takiemu samemu zobowiązaniu rolnośrodowiskowemu, to każde z tych zobowiązań liczone jest jako działanie w zakresie środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a).

⁽¹⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2012/2006 (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 8).

Wsparcie działań w zakresie środowiska, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje dodatkowe koszty i utracone dochody wynikające z tego działania.

4. Przepisy ust.3 stosuje się jedynie do Bułgarii i Rumunii od dnia 1 stycznia 2011 r.

5. Inwestycje zwiększające negatywny wpływ na środowisko są dozwolone wyłącznie w przypadku zapewnienia skutecznych zabezpieczeń mających na celu ochronę środowiska przed tym wpływem.

Artykuł 10

Wspólnotowa pomoc finansowa

1. Wspólnotowa pomoc finansowa jest równa faktycznie wpłaconej kwocie finansowych wkładów, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a), ale jest ograniczona do 50 % faktycznie poniesionych wydatków.

2. Wspólnotowa pomoc finansowa jest ograniczona do 4,1 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu przez każdą organizację producentów.

Ta wielkość procentowa może jednak zostać zwiększona do 4,6 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu, o ile wielkość przekraczająca 4,1 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu jest wykorzystywana wyłącznie w zakresie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi.

3. Na wniosek organizacji producentów wielkość procentowa określona w ust. 1 wynosi 60 %, w przypadku gdy program operacyjny lub jego część spełniają co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) zostały przedstawione przez kilka wspólnotowych organizacji producentów działających w różnych państwach członkowskich w ramach programów międzynarodowych;
- b) zostały przedstawione przez co najmniej jedną z organizacji producentów zaangażowanych w programy realizowane na zasadzie międzybranżowej;
- c) obejmują wyłącznie szczególne wsparcie produkcji produktów ekologicznych objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾;
- d) zostały przedstawione przez organizację producentów w jednym z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, i dotyczą środków realizowanych nie dłużej niż do końca 2013 r.;
- e) jest to pierwszy program lub jego część przedstawione przez uznaną organizację producentów, która połączyła się z inną uznaną organizacją producentów;
- f) jest to pierwszy program lub jego część przedstawione przez uznane stowarzyszenie organizacji producentów;
- g) zostały przedstawione przez organizacje producentów w państwach członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 20 % wyprodukowanych owoców i warzyw;

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, str. 1) od dnia 1 stycznia 2009 r.

h) zostały przedstawione przez organizację producentów w jednym z najbardziej oddalonych regionów Wspólnoty;

i) obejmują wyłącznie szczególne wsparcie działań promujących spożycie owoców i warzyw wśród dzieci w placówkach edukacyjnych.

4. Wielkość procentowa określona w ust. 1 wynosi 100 % w przypadku wycofania owoców i warzyw z rynku, których ilość nie przekracza 5 % wielkości produkcji wprowadzonej do obrotu przez każdą organizację producentów oraz których przekazanie odbywa się w drodze:

- a) bezpłatnej dystrybucji wśród organizacji charytatywnych i fundacji, zatwierdzonych w tym celu przez państwa członkowskie, do wykorzystania w ich działalności służącej pomocy osobom, których prawo do otrzymywania pomocy społecznej jest uznane w prawie krajowym, w szczególności w związku z tym, że osoby te nie posiadają środków utrzymania;
- b) bezpłatnej dystrybucji w zakładach karnych, szkołach i instytucjach szkolnictwa publicznego, na obozach wypoczynkowych dla dzieci oraz w szpitalach i domach spokojnej starości wyznaczonych przez państwa członkowskie, które podejmują wszelkie niezbędne kroki dla zagwarantowania, że dystrybuowane w ten sposób ilości produktów stanowią uzupełnienie ilości normalnie kupowanych przez placówki tego rodzaju.

Artykuł 11

Krajowa pomoc finansowa

1. W tych regionach państw członkowskich, w których stopień zorganizowania producentów jest szczególnie niski, Komisja może upoważnić państwa członkowskie, na podstawie właściwie umotywowanego wniosku, do wypłacenia organizacjom producentów krajowej pomocy finansowej równej maksymalnie 80 % wkładów finansowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. a). Pomoc ta stanowi uzupełnienie funduszu operacyjnego.

W regionach państw członkowskich, w których organizacje producentów wprowadzają do obrotu mniej niż 15 % wartości produkcji owoców i warzyw i w których produkcja owoców i warzyw stanowi co najmniej 15 % ich całkowitej produkcji rolnej, pomoc, o której mowa w akapicie pierwszym, może być pokrywana przez Wspólnotę na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

2. Artykułów 87, 88 i 89 Traktatu nie stosuje się do krajowej pomocy finansowej dozwolonej zgodnie z ust. 1.

Artykuł 12

Ramy krajowe i strategia krajowa programów operacyjnych

1. Państwa członkowskie ustanawiają ramy krajowe w celu określenia ogólnych warunków w odniesieniu do działań, o których mowa w art. 9 ust. 3. Ramy te gwarantują w szczególności, że takie działania spełniają odpowiednie wymogi, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1698/2005, w tym dotyczące komplementarności, spójności i zgodności, określone w art. 5 tego rozporządzenia.

Proponowane przez siebie ramy państwa członkowskie przedstawiają Komisji, która w terminie trzech miesięcy może wystąpić o wprowadzenie zmian, jeżeli uzna, że propozycja nie umożliwi osiągnięcia celów określonych w art. 174 Traktatu oraz w Szóstym wspólnotowym programie działań w zakresie środowiska naturalnego⁽¹⁾. Inwestycje w gospodarstwach indywidualnych wspierane w ramach programów operacyjnych również uwzględniają te cele.

2. Państwa członkowskie ustanawiają krajową strategię na rzecz stałych programów operacyjnych na rynku owoców i warzyw. Strategia ta uwzględnia następujące elementy:

- a) analizę sytuacji pod kątem mocnych i słabych stron oraz potencjału rozwoju;
- b) uzasadnienie wybranych priorytetów;
- c) cele programów operacyjnych i instrumentów oraz wskaźniki wydajności;
- d) ocenę programów operacyjnych;
- e) zobowiązania sprawozdawcze organizacji producentów.

Strategia krajowa uwzględnia również ramy krajowe, o których mowa w ust. 1.

3. Ustępów 1 i 2 nie stosuje się do państw członkowskich, w których nie działają uznane organizacje producentów.

Artykuł 13

Zatwierdzenie programów operacyjnych

1. Projekty programów operacyjnych są przedkładane właściwym organom krajowym, które je zatwierdzają lub odrzucają, lub występują o wprowadzenie do nich zmian zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału.

2. Organizacje producentów przekazują państwu członkowskiemu informacje o szacowanej wielkości funduszu operacyjnego na każdy rok oraz przedstawiają stosowne uzasadnienie oparte na danych szacunkowych dotyczących programu operacyjnego, wydatków w roku bieżącym i ewentualnych wydatków w roku poprzednim oraz, w razie potrzeby, szacowanej wielkości produkcji na rok następny.

3. Państwo członkowskie powiadamia organizację producentów lub stowarzyszenie organizacji producentów o szacowanej kwocie wspólnotowej pomocy finansowej zgodnie z wielkościami progowymi określonymi w art. 10.

4. Wypłaty wspólnotowej pomocy finansowej dokonywane są na podstawie wydatków poniesionych z tytułu programów objętych programem operacyjnym. W odniesieniu do tych samych programów zaliczki mogą być wypłacane z zastrzeżeniem złożenia gwarancji lub zabezpieczenia.

5. Organizacja producentów powiadamia państwo członkowskie o ostatecznej kwocie wydatków w roku poprzednim,

załączając niezbędne dokumenty uzupełniające, tak aby mogła otrzymać pozostałą część wspólnotowej pomocy finansowej.

6. Czas trwania programów operacyjnych i finansowania ich z jednej strony przez producentów i organizacje producentów, a z drugiej przez fundusze wspólnotowe, wynosi minimalnie trzy lata, a maksymalnie pięć lat.

ROZDZIAŁ III

Rozszerzenie zasad na producentów w określonym obszarze gospodarczym

Artykuł 14

Rozszerzenie zasad

1. W przypadkach gdy organizacja producentów, która działa w określonym obszarze gospodarczym, uznawana jest, w odniesieniu do konkretnego produktu, za reprezentatywną dla produkcji i producentów w tym obszarze, zainteresowane państwo członkowskie, na wniosek tej organizacji, może zobowiązać producentów prowadzących działalność gospodarczą w tym obszarze gospodarczym, którzy nie należą do tej organizacji, do przestrzegania następujących zasad:

- a) zasad, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a);
- b) zasad wymaganych do wdrożenia środków, o których mowa w art. 9 ust. 2 lit. c).

Akapit pierwszy stosuje się pod warunkiem, że zasady te:

- a) obowiązują od co najmniej jednego roku gospodarczego;
- b) są ujęte w pełnym wykazie w załączniku I;
- c) będą obowiązywać przez nie więcej niż trzy lata gospodarcze.

Warunków, o których mowa w akapicie drugim lit. a), nie stosuje się jednak, jeżeli dane zasady należą do grupy zasad wymienionych w pkt 1, 3 i 5 załącznika I. W tym przypadku rozszerzenie zasad nie może być stosowane przez okres dłuższy niż jeden rok gospodarczy.

2. Do celów niniejszego rozdziału „obszar gospodarczy” oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których warunki produkcji i wprowadzania do obrotu są jednolite.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisji o wykazie obszarów gospodarczych.

W terminie miesiąca od powiadomienia Komisja zatwierdza wykaz lub po konsultacji z danym państwem członkowskim podejmuje decyzję o zmianach, które muszą być przez to państwo wprowadzone. Komisja podaje zatwierdzony wykaz do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

⁽¹⁾ Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca Szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego (Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1).

3. Organizacja producentów jest uważana za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1, jeżeli jej członkowie stanowią co najmniej 50 % producentów w obszarze gospodarczym, w którym ona działa, jeżeli obejmuje ona co najmniej 60 % wielkości produkcji tego obszaru. Bez uszczerbku dla ust. 5 obliczając te wielkości procentowe nie uwzględnia się producentów ani produkcji produktów ekologicznych objętych rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91.

4. Zasady obowiązujące wszystkich producentów w określonym obszarze gospodarczym:

- a) nie szkodzą innym producentom w danym państwie członkowskim lub we Wspólnocie;
- b) nie mają zastosowania w odniesieniu do produktów dostarczanych do przetworzenia na podstawie umowy zawartej przed rozpoczęciem roku gospodarczego, chyba że są one wyraźnie nimi objęte, z wyłączeniem zasad dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a);
- c) nie są sprzeczne z obowiązującymi zasadami wspólnotowymi i krajowymi.

5. Zasady nie mogą obowiązywać producentów produktów ekologicznych objętych rozporządzeniem (EWG) nr 2092/91, chyba że na taki środek wyraziło zgodę co najmniej 50 % tych producentów w obszarze gospodarczym, w którym działa organizacja producentów, i że organizacja obejmuje co najmniej 60 % tej produkcji w danym obszarze.

Artykuł 15

Powiadomienie

Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o zasadach, do których przestrzegania zobowiązały wszystkich producentów w określonym obszarze gospodarczym zgodnie z art. 14 ust. 1. Komisja podaje te zasady do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

Artykuł 16

Uchylenie

Komisja podejmuje decyzję o uchyleniu przez państwo członkowskie rozszerzenia zasad, o którym zdecydowało to państwo członkowskie zgodnie z art. 14 ust. 1:

- a) jeżeli uzna, że przedmiotowe rozszerzenie na innych producentów eliminuje konkurencję na znacznej części rynku wewnętrznego lub zagraża wolnemu handlowi lub że zagrożone są cele art. 33 Traktatu;
- b) jeżeli uzna, że art. 81 ust. 1 Traktatu ma zastosowanie do zasad rozszerzonych na innych producentów. Decyzja Komisji w odniesieniu do tych zasad stosuje się dopiero od dnia takiego ustalenia;
- c) jeżeli po dokonaniu kontroli uzna, że przepisy zawarte w niniejszym rozdziale nie były przestrzegane.

Artykuł 17

Wkłady finansowe producentów niebędących członkami

W przypadku gdy stosuje się art. 14 ust. 1, zainteresowane państwo członkowskie może zdecydować na podstawie przedstawionego dowodu, że producenci niebędący członkami są zobowiązani wobec organizacji producentów do wnoszenia części wkładów finansowych płaconych przez producentów będących członkami, w takim stopniu, w jakim są one wykorzystane na pokrycie:

- a) kosztów administracyjnych wynikających ze stosowania zasad, o których mowa w art. 14 ust. 1;
- b) kosztów prac badawczych, badań rynku i promowania sprzedaży podejmowanych przez organizację lub stowarzyszenie i przynoszących korzyści wszystkim producentom w tym obszarze.

Artykuł 18

Rozszerzenie zasad stowarzyszeń organizacji producentów

Do celów niniejszego rozdziału jakiegokolwiek odniesienie do organizacji producentów jest również rozumiane jako odniesienie do uznanych stowarzyszeń organizacji producentów.

ROZDZIAŁ IV

Sprawozdanie

Artykuł 19

Sprawozdanie

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wdrożenia niniejszego tytułu w odniesieniu do organizacji producentów, funduszy operacyjnych i programów operacyjnych.

TYTUŁ IV

ORGANIZACJE I UMOWY MIĘDZYBRANŻOWE

ROZDZIAŁ I

Wymogi i uznawanie

Artykuł 20

Wymogi

Do celów niniejszego rozporządzenia „organizacja międzybranżowa” oznacza podmiot prawny, który:

- a) został utworzony z przedstawicieli reprezentujących działalność gospodarczą związaną z produkcją produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 lub z handlem takimi produktami lub z ich przetwarzaniem;
- b) został ustanowiony z inicjatywy wszystkich lub niektórych organizacji lub stowarzyszeń, które je tworzą;

- c) realizuje co najmniej dwa spośród następujących działań w co najmniej jednym regionie Wspólnoty, uwzględniając interesy konsumentów:
- (i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku;
 - (ii) pomoc w celu lepszej koordynacji sposobu wprowadzania do obrotu owoców i warzyw, w szczególności przez prace badawcze i badania rynku;
 - (iii) sporządzanie znormalizowanych wzorów umów zgodnych z zasadami wspólnotowymi;
 - (iv) wykorzystanie w pełniejszym zakresie potencjału wyprodukowanych owoców i warzyw;
 - (v) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do dostosowania produkcji pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu i ochrony środowiska;
 - (vi) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania środków ochrony roślin i innych środków produkcji oraz zapewnienia jakości produktu oraz ochrony gleby i wody;
 - (vii) opracowywanie metod i instrumentów mających na celu poprawę jakości produktu;
 - (viii) wykorzystywanie potencjału i ochrona rolnictwa ekologicznego, jak również oznaczeń pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
 - (ix) promowanie produkcji zintegrowanej lub innych metod produkcji korzystnych dla środowiska;
 - (x) ustanawianie zasad w odniesieniu do zasad dotyczących produkcji i wprowadzania do obrotu, o których mowa w załączniku I pkt 2 i 3, które są surowsze niż zasady wspólnotowe lub krajowe;
- d) został uznany przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 21.

Artykuł 21

Uznawanie

1. Jeżeli struktury państwa członkowskiego to uzasadniają, państwa członkowskie mogą uznać za organizacje międzybranżowe wszystkie organizacje ustanowione na ich terytorium, które złożyły odpowiedni wniosek, pod warunkiem że:
- a) prowadzą swoją działalność w co najmniej jednym regionie danego państwa członkowskiego;
 - b) reprezentują znaczną część produkcji lub przetwórstwa owoców i warzyw oraz produktów uzyskanych w drodze przetworzenia owoców i warzyw lub handlu tymi owocami i warzywami lub produktami we wspomnianym regionie lub regionach i w przypadku więcej niż jednego regionu

mogą one wykazać się minimalnym poziomem reprezentatywności w każdym regionie dla każdej z branż, które skupiają;

- c) realizują dwa lub więcej działań, o których mowa w art. 20 lit. c);
- d) same nie zajmują się produkcją ani przetwarzaniem ani wprowadzaniem do obrotu owoców i warzyw ani produktów uzyskanych w drodze przetworzenia owoców i warzyw;
- e) nie są objęte żadnymi umowami, decyzjami ani uzgodnionymi praktykami, o których mowa w art. 22 ust. 4.

2. Przed udzieleniem uznania państwo członkowskie powiadamia Komisję o organizacjach międzybranżowych, które złożyły wnioski o uznanie i dostarcza jednocześnie wszystkich istotnych informacji dotyczących ich reprezentatywności i różnorodnych działań, wraz ze wszystkimi innymi informacjami niezbędnymi do dokonania oceny.

Komisja może sprzeciwić się uznaniu w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia.

3. Państwa członkowskie:

- a) decydują o tym, czy udzielić uznania w terminie trzech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi;
- b) w regularnych odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby upewnić się, czy organizacje międzybranżowe spełniają warunki konieczne do uznania; w przypadku niespełnienia tych warunków lub w przypadku nieprawidłowości związanych ze stosowaniem przepisów niniejszego rozporządzenia nakładają sankcje na te organizacje oraz, jeśli to konieczne, podejmują decyzję o wycofaniu uznania;
- c) wycofują uznanie, w przypadku gdy:
 - (i) wymogi i warunki uznania określone w niniejszym rozdziale nie są już spełniane;
 - (ii) organizacja międzybranżowa jest objęta dowolnymi umowami, decyzjami i uzgodnionymi praktykami, o których mowa w art. 22 ust. 3, bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych sankcji nakładanych zgodnie z prawem krajowym;
 - iii) organizacja międzybranżowa nie spełnia obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 22 ust. 2;

- d) w terminie dwóch miesięcy powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach dotyczących uznania, odmowy uznania lub wycofania uznania.

4. Zasady i warunki, na jakich państwa członkowskie mają przekazywać Komisji sprawozdania dotyczące działalności organizacji międzybranżowych, oraz częstotliwość sporządzania tych sprawozdań są określone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

W wyniku przeprowadzenia kontroli Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o wycofanie uznania.

5. Uznanie stanowi upoważnienie do wykonywania działań, o których mowa w art. 20 lit. c), z zastrzeżeniem innych przepisów niniejszego rozporządzenia.

6. Komisja podaje wykaz uznanych organizacji międzybranżowych do wiadomości publicznej, w sposób, jaki uzna za odpowiedni, ze wskazaniem sfery gospodarczej lub obszaru ich działalności oraz działań realizowanych w rozumieniu art. 23. Wycofanie uznania również podaje się do wiadomości publicznej.

ROZDZIAŁ II

Reguły konkurencji

Artykuł 22

Stosowanie reguł konkurencji

1. Nie naruszając przepisów art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi⁽¹⁾, art. 81 ust. 1 Traktatu nie stosuje się do umów, decyzji i uzgodnionych praktyk uznanych organizacji międzybranżowych, mających za cel prowadzenie działań, o których mowa w art. 20 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

2. Ustęp 1 stosuje się tylko pod warunkiem, że:

- a) o umowach, decyzjach i uzgodnionych praktykach została powiadomiona Komisja;
- b) w terminie dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych danych Komisja nie uznała umów, decyzji lub uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami wspólnotowymi.

3. Umowom, decyzjom i uzgodnionym praktykom nie można nadać mocy obowiązującej przed upłynięciem terminu, o którym mowa w ust. 2 lit. b).

4. Za niezgodne z przepisami wspólnotowymi uznaje się w każdym przypadku następujące umowy, decyzje i uzgodnione praktyki:

- a) umowy, decyzje i uzgodnione praktyki mogące prowadzić do jakiegokolwiek formy podziału rynków we Wspólnocie;
- b) umowy, decyzje i uzgodnione praktyki mogące wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;
- c) umowy, decyzje i uzgodnione praktyki mogące powodować zakłócenia konkurencji, które nie są niezbędne do osiągnięcia celów wspólnej polityki rolnej, realizowanych za pomocą działania podejmowanego przez organizację międzybranżową;

d) umowy, decyzje i uzgodnione praktyki wymagające ustalania cen, bez uszczerbku dla działań podjętych przez organizacje międzybranżowe w zakresie stosowania szczegółowych przepisów wspólnotowych;

e) umowy, decyzje i uzgodnione praktyki mogące prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

5. Jeżeli po upływie dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. b), Komisja uzna, że nie zostały spełnione warunki stosowania ust. 1, podejmuje ona decyzję, w której stwierdzi, że do danej umowy, decyzji lub uzgodnionej praktyki stosuje się art. 81 ust. 1 Traktatu.

Tej decyzji Komisji nie stosuje się przed datą powiadomienia o niej zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia przewidzianego w ust. 1.

6. W przypadku umów wieloletnich powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy. Jednak w takim przypadku Komisja może w dowolnym momencie, z własnej inicjatywy lub na wniosek innego państwa członkowskiego, stwierdzić brak zgodności.

ROZDZIAŁ III

Rozszerzenie zasad

Artykuł 23

Rozszerzenie zasad

1. W przypadkach, w których organizacja międzybranżowa działająca w określonym regionie lub regionach państwa członkowskiego uważana jest za reprezentatywną dla produkcji danego produktu lub handlu nim lub przetwarzania go, zainteresowane państwo członkowskie na wniosek tej organizacji może postanowić, by niektóre z umów, decyzji lub praktyk uzgodnionych wewnątrz tej organizacji przez ograniczony okres były wiążące dla innych podmiotów gospodarczych, które nie należą do tej organizacji, zarówno indywidualnych, jak i grupowych, działających w danym regionie lub regionach.

2. Organizację międzybranżową uważa się za reprezentatywną w rozumieniu ust. 1, w przypadku gdy obejmuje ona co najmniej dwie trzecie produkcji lub handlu danym produktem lub produktami lub przetwarzania danego produktu lub produktów w danym regionie bądź regionach państwa członkowskiego. W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie jej zasad na inne podmioty gospodarcze obejmuje więcej regionów niż jeden, organizacja międzybranżowa musi wykazać minimalny poziom reprezentatywności w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z danych regionów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 214 z 4.8.2006, str. 7.

3. Zasady, o których rozszerzenie na inne podmioty gospodarcze można wnioskować:

- a) służą jednemu z następujących celów:
- (i) sprawozdawczości produkcyjnej i rynkowej;
 - (ii) surowszym zasadom produkcji niż zasady wynikające z przepisów wspólnotowych lub krajowych;
 - (iii) sporządzeniu standardowych umów zgodnych z przepisami wspólnotowymi;
 - (iv) zasadom dotyczącym wprowadzania do obrotu;
 - (v) zasadom dotyczącym ochrony środowiska;
 - (vi) środkom promowania i wykorzystania potencjału produktów;
 - (vii) środkom służącym ochronie rolnictwa ekologicznego, jak również oznaczeń pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
- b) obowiązują od co najmniej jednego roku gospodarczego;
- c) mogą być wiążące przez okres nie dłuższy niż trzy lata gospodarcze;
- d) nie szkodzą innym podmiotom gospodarczym w danym państwie członkowskim lub we Wspólnocie.

Warunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), nie stosuje się jednak, jeżeli dane zasady należą do grupy zasad wymienionych w załączniku I pkt 1, 3 i 5. W tym przypadku rozszerzenie zasad nie może być stosowane przez okres dłuższy niż jeden rok gospodarczy.

4. Zasady, o których mowa w ust. 3 lit. a) pkt (ii), (iv) oraz (v), są takie same jak zasady określone w załączniku I. Zasady, o których mowa w ust. 3 lit. a) pkt (ii), nie mają zastosowania do produktów wyprodukowanych poza danym regionem lub regionami, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 24

Powiadomienie i uchylenie

1. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o zasadach, do których przestrzegania zobowiązały zgodnie z art. 23 ust. 1 wszystkie podmioty gospodarcze w co najmniej jednym określonym regionie. Komisja podaje te zasady do wiadomości publicznej w sposób, jaki uzna za właściwy.

2. Przed podaniem zasad do publicznej wiadomości Komisja informuje komitet ustanowiony na mocy art. 46 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 o każdym powiadomieniu dotyczącym rozszerzenia umów międzybranżowych.

3. Komisja podejmuje decyzję o uchyleniu przez państwo członkowskie rozszerzenia zasad, o którym zdecydowało to państwo członkowskie, w przypadkach, o których mowa w art. 16.

Artykuł 25

Wkłady finansowe producentów niebędących członkami

W przypadkach gdy zasady dotyczące co najmniej jednego z produktów zostają rozszerzone i gdy uznana organizacja międzybranżowa prowadzi co najmniej jedno z działań wymienionych w art. 23 ust. 3 lit. a), leżące w ogólnym interesie gospodarczym osób, których działalność jest związana z co najmniej jednym produktem, państwo członkowskie, które udzieliło uznania, może zdecydować, że jednostki lub grupy, które nie są członkami tej organizacji, ale które uzyskują korzyści z takich działań, płacą organizacji kwotę stanowiącą całość lub część wkładów finansowych płaconych przez jej członków w zakresie, w jakim wkłady takie są przeznaczone na pokrycie kosztów ponoszonych bezpośrednio w wyniku prowadzenia przedmiotowych działań.

TYTUŁ V

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 26

Zasady ogólne

Jeżeli przepisy niniejszego rozporządzenia lub przepisy przyjęte na podstawie niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, w handlu z państwami trzecimi zakazuje się:

- a) pobierania jakiegokolwiek opłaty o skutku równoważnym do należności celnych;
- b) stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Artykuł 27

Nomenklatura scalona

Do klasyfikacji taryfowej produktów objętych niniejszym tytułem stosuje się ogólne zasady interpretowania nomenklatury scalonej oraz szczególne zasady dotyczące jej stosowania. Nomenklaturę taryfową wynikającą ze stosowania niniejszego rozporządzenia włącza się do wspólnej taryfy celnej.

ROZDZIAŁ II

Przywóz

Sekcja I

Pozwolenia na przywóz

Artykuł 28

Fakultatywne systemy pozwoleń na przywóz

Komisja może zdecydować, że przywóz do Wspólnoty co najmniej jednego z produktów objętych niniejszym rozporządzeniem podlega obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na przywóz.

Artykuł 29**Wydawanie pozwoleń**

Państwa członkowskie wydają pozwolenia na przywóz wszystkim wnioskodawcom, niezależnie od tego, gdzie we Wspólnocie znajduje się ich miejsce prowadzenia działalności, o ile Rada nie postanowi inaczej, oraz bez uszczerbku dla środków podjętych w celu stosowania niniejszego rozdziału.

Artykuł 30**Ważność pozwoleń**

Pozwolenia na przywóz zachowują ważność na terenie całej Wspólnoty.

Artykuł 31**Zabezpieczenie**

1. O ile nie wprowadzono odmiennych postanowień zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, pozwolenia wydawane są pod warunkiem złożenia zabezpieczenia gwarantującego, że produkty zostaną przywiezione w okresie ważności pozwolenia.

2. Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej, zabezpieczenie ulega przepadkowi w całości lub w części, jeżeli przywóz nie został zrealizowany lub jeżeli został zrealizowany jedynie częściowo w okresie ważności pozwolenia.

Artykuł 32**Przepisy wykonawcze**

Szczegółowe zasady stosowania niniejszej sekcji, w tym zasady dotyczące okresu ważności pozwoleń i stawki zabezpieczenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Sekcja II**Należności celne przywozowe i system cen wejścia****Artykuł 33****Należności celne przywozowe**

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, stawki należności celnych przywozowych wspólnej taryfy celnej stosuje się do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 34**System cen wejścia**

1. Jeżeli stosowanie stawki celnej wspólnej taryfy celnej zależy od ceny wejścia partii przywożonego towaru, cena ta jest sprawdzana pod kątem jej wiarygodności poprzez zastosowanie zryczałtowanej wartości w przywozie obliczonej przez Komisję w odniesieniu do produktu i jego pochodzenia na podstawie ważonej średniej cen produktu na reprezentatywnych rynkach przywozu państw członkowskich lub, gdy jest to właściwe, na innych rynkach.

Jednak do celów weryfikacji ceny wejścia produktów przywożonych głównie do przetworzenia mogą zostać przyjęte przepisy szczegółowe, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

2. W przypadku gdy zadeklarowana cena wejścia danej partii towaru jest wyższa niż zryczałtowana wartość w przywozie zwiększona o margines ustanowiony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, i która to wartość nie może przekroczyć zryczałtowanej wartości o więcej niż 10 %, wymagane jest złożenie zabezpieczenia równego należności celnej przywózowej ustalonej na podstawie zryczałtowanej wartości w przywozie.

3. Jeżeli cena wejścia danej partii towaru nie została zadeklarowana podczas odprawy celnej, stosowana stawka celna wspólnej taryfy celnej zależy od zryczałtowanej wartości w przywozie lub jest obliczana poprzez zastosowanie odpowiednich przepisów prawodawstwa celnego w ramach warunków określanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

4. Szczegółowe przepisy wykonawcze regulujące stosowanie niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Artykuł 35**Dodatkové należności celne przywozowe**

1. Dodatkowe należności celne przywozowe stosuje się – według stawki celnej ustanowionej w art. 33 i 34 – do przywozu co najmniej jednego lub więcej produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, w celu zapobieżenia lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na rynku wspólnotowym, które mogłyby wynikać z tego przywozu, w przypadku gdy:

- a) przywóz realizowany jest po cenie niższej od poziomu, jaki Wspólnota zgłosiła Światowej Organizacji Handlu („cena progowa”); lub
- b) wielkość przywozu w dowolnym roku przekracza pewien poziom („wielkość progowa”).

Wielkość progowa określana jest na podstawie możliwości dostępu do rynku, zdefiniowanych jako wielkość przywozu określana jako procentowy udział konsumpcji krajowej w ciągu trzech poprzednich lat.

2. Nie nakłada się dodatkowych należności celnych przywozowych, jeżeli przywóz prawdopodobnie nie zakłóci funkcjonowania rynku wspólnotowego lub jeżeli skutki takiego nałożenia byłyby nieproporcjonalne do zakładanego celu.

3. Do celów ust. 1 lit. a) ceny przywozowe określa się na podstawie cen przywozowych cif danej przesyłki.

Ceny przywozowe cif są porównywane z cenami reprezentatywnymi dla danego produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku przywózowym.

4. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96. Takie szczegółowe przepisy określają w szczególności:

- a) produkty, do których mają zastosowanie dodatkowe należności celne przywozowe;
- b) inne kryteria konieczne do zapewnienia stosowania ust. 1.

Sekcja III

Zarządzanie kontyngentami przywozowymi

Artykuł 36

Kontyngenty taryfowe

1. Kontyngenty taryfowe na przywóz produktów objętych niniejszym rozporządzeniem, wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu lub z aktów prawnych Rady, są otwierane i zarządzane przez Komisję na podstawie szczegółowych przepisów przyjętych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

2. Zarządzanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregokolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych, przy użyciu jednej lub więcej z poniższych metod lub też innej stosownej metody:

- a) metoda oparta na chronologicznej kolejności składania wniosków (według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”);
- b) metoda dystrybucji proporcjonalnej do ilości zgłoszonych przy składaniu wniosków (metoda „równoczesnego analizowania”);
- c) metoda oparta na uwzględnianiu tradycyjnych modeli handlu (metoda „podmiotów gospodarczych tradycyjnych lub nowych”).

3. W stosownych przypadkach przyjęta metoda zarządzania należy uwzględnić wymogi w zakresie zaopatrzenia rynku Wspólnoty oraz konieczność utrzymania równowagi tego rynku.

Artykuł 37

Otwieranie kontyngentów taryfowych

Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96, Komisja określa roczne kontyngenty taryfowe, w razie konieczności odpowiednio rozłożone w okresie roku, i określa metodę zarządzania, która zostanie zastosowana.

Szczegółowe przepisy dotyczące wdrażania niniejszej sekcji przyjmuje się zgodnie z tą samą procedurą, w szczególności w odniesieniu do:

- a) gwarancji obejmujących charakter, miejsce wytworzenia i pochodzenie danego produktu;
- b) uznania dokumentu stosowanego przy sprawdzaniu gwarancji, o których mowa w lit. a);
- c) warunków wydawania pozwoleń na przywóz oraz okresu ich ważności.

Sekcja IV

Środki ochronne i uszlachetnianie czynne

Artykuł 38

Środki ochronne

1. Z zastrzeżeniem ust. 3 niniejszego artykułu Komisja podejmuje środki ochronne w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 519/94 dnia 7 marca 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu z niektórych państw trzecich ⁽¹⁾ oraz (WE) nr 3285/94 z dnia 22 grudnia 1994 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu ⁽²⁾.

2. O ile Rada nie postanowi inaczej, Komisja zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu przedsięwzięje środki ochronne w odniesieniu do przywozu do Wspólnoty przewidziane w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

3. Komisja na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy może podjąć środki ochronne, o których mowa w ust. 1 i 2. Jeżeli Komisja otrzymuje taki wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.

Państwa członkowskie są powiadamiane o takich środkach ochronnych; środki te stosuje się w trybie natychmiastowym.

O decyzjach podjętych przez Komisję zgodnie z ust. 1 i 2 każde państwo członkowskie może poinformować Radę w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym zostało powiadomione. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić daną decyzję w terminie miesiąca od dnia, w którym została o niej poinformowana.

4. W przypadku gdy Komisja uzna, że środek ochronny podjęty zgodnie z ust. 1 lub 2 powinien zostać uchylony lub zmieniony, postępuje następująco:

- a) jeżeli środek został uchwalony przez Radę, Komisja zwraca się do Rady o jego uchylenie lub zmianę. Rada stanowi większością kwalifikowaną;
- b) w pozostałych przypadkach Komisja uchyla lub zmienia wspólnotowe środki ochronne.

Artykuł 39

Zawieszenie procedury uszlachetniania czynnego

1. W przypadku gdy procedura uszlachetniania czynnego zakłóca lub może zakłócić funkcjonowanie rynku wspólnotowego, Komisja na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej

⁽¹⁾ Dz.U. L 67 z 10.3.1994, str. 89. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 427/2003 (Dz.U. L 65 z 8.3.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.1994, str. 53. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2200/2004 (Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 1).

inicjatywy może zawiesić całkowicie lub częściowo stosowanie procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.

Państwa członkowskie są powiadamiane o takich środkach; środki te stosuje się w trybie natychmiastowym.

O środkach, co do których decyzję podjęła Komisję zgodnie z akapitem pierwszym, każde państwo członkowskie może poinformować Radę w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym zostało powiadomione. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić dane środki w terminie miesiąca od dnia, w którym została o nich poinformowana.

2. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia Rada może całkowicie lub częściowo zakazać stosowania procedury uszlachetniania czynnego w odniesieniu do produktów, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 37 ust. 2 Traktatu.

ROZDZIAŁ III

Wywóz

Sekcja I

Pozwolenia na wywóz

Artykuł 40

Fakultatywne systemy pozwoleń na wywóz

1. Komisja może zdecydować, że wywóz ze Wspólnoty produktów objętych niniejszym rozporządzeniem podlega obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na wywóz.
2. Artykuły 29, 30 i 31 stosuje się *mutatis mutandis*.
3. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania niniejszego artykułu, w tym przepisy dotyczące okresu ważności pozwoleń i stawki zabezpieczenia, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.

Sekcja II

Zawieszenie procedury uszlachetniania biernego

Artykuł 41

Zawieszenie procedury uszlachetniania biernego

1. W przypadku gdy procedura uszlachetniania biernego zakłóca lub może zakłócić funkcjonowanie rynku wspólnotowego, Komisja na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy może zawiesić całkowicie lub częściowo stosowanie procedury uszlachetniania biernego w odniesieniu do produktów objętych niniejszym rozporządzeniem. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od państwa członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w jego sprawie w terminie pięciu dni roboczych od daty jego otrzymania.

Państwa członkowskie są powiadamiane o takich środkach; środki te stosuje się w trybie natychmiastowym.

O środkach, co do których decyzję podjęła Komisję zgodnie z akapitem pierwszym, każde państwo członkowskie może poinformować Radę w terminie pięciu dni roboczych od dnia, w którym zostało powiadomione. Rada zbiera się niezwłocznie. Stanowiąc większością kwalifikowaną, może ona zmienić lub uchylić dane środki w terminie miesiąca od dnia, w którym została o nich poinformowana.

2. W zakresie niezbędnym do prawidłowego funkcjonowania wspólnej organizacji rynku produktów objętych zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia Rada może całkowicie lub częściowo zakazać stosowania procedur uszlachetniania biernego w odniesieniu do tych produktów, działając zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 37 ust. 2 Traktatu.

TYTUŁ VI

PRZEPISY WYKONAWCZE, ZMIENIAJĄCE I KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Przepisy wykonawcze

Artykuł 42

Szczegółowe przepisy wykonawcze

Szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96. Przepisy te mogą obejmować w szczególności:

- a) przepisy dotyczące wdrażania tytułu II, obejmujące:
 - (i) produkty zgłoszone do standaryzacji oraz przepisy dotyczące norm handlowych, o których mowa w art. 2, w tym przepisy określające, jaki produkt jest produktem o dobrej jakości handlowej zgodnej z obowiązującymi przepisami;
 - (ii) przepisy dotyczące kontroli zgodności, w tym przepisy dotyczące ich spójnego stosowania w państwach członkowskich;
 - (iii) przepisy dotyczące odstępstw i zwolnień od stosowania norm handlowych;
 - (iv) przepisy dotyczące prezentacji, wprowadzania do obrotu i etykietowania;
 - (v) przepisy dotyczące stosowania norm handlowych do produktów przywożonych do Wspólnoty oraz produktów wywożonych ze Wspólnoty;
- b) przepisy dotyczące wdrażania tytułu III, obejmujące:
 - (i) przepisy dotyczące międzynarodowych organizacji producentów i międzynarodowych stowarzyszeń organizacji producentów, obejmujące pomoc administracyjną, której mają udzielać odpowiednie organy właściwe w przypadku współpracy międzynarodowej;

- (ii) przepisy dotyczące finansowania środków, o których mowa w art. 7; między innymi progi i pułapy pomocy oraz zakres współfinansowania pomocy przez Wspólnotę;
- (iii) wielkość zwrotu pomocy, o której mowa w art. 11 ust. 1, i szczegółowe przepisy regulujące ten zwrot;
- (iv) przepisy dotyczące inwestycji w indywidualne gospodarstwa;
- (v) terminy przekazywania informacji i powiadomień, o których mowa w art. 13;
- (vi) przepisy dotyczące częściowych wypłat wspólnotowej pomocy finansowej, o których mowa w art. 13;
- c) przepisy dotyczące wdrażania tytułu IV;
- d) przepisy dotyczące kontroli administracyjnych i na miejscu, które mają przeprowadzać państwa członkowskie w odniesieniu do wykonywania obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia;
- e) system stosowania sankcji administracyjnych w przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania któregokolwiek z obowiązków wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia. Sankcje administracyjne są różnicowane w zależności od stopnia, zakresu, czasu trwania i powtarzalności stwierdzonego przypadku nieprzestrzegania obowiązków;
- f) przepisy dotyczące odzyskiwania nienależnych płatności wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia;
- g) przepisy dotyczące składania sprawozdań z przeprowadzonych kontroli i ich wyników;
- h) przepisy dotyczące wdrażania tytułu V, w tym środki wymienione w tym tytule;
- i) przepisy służące określeniu, jakie informacje są niezbędne do stosowania art. 44, jak również określeniu ich formy, treści, terminów oraz uzgodnień w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów.
- j) środki mające na celu ułatwienie przejścia z uregulowań przewidzianych w rozporządzeniach (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96 do uregulowań ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, w tym również środki służące wdrożeniu art. 55 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

Zmiany, przepisy uchylające i końcowe

Artykuł 43

Pomoc państwa

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, art. 87, 88 i 89 Traktatu mają zastosowanie do produkcji i handlu

w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 oraz ziemniaków świeżych lub schłodzonych oznaczonych kodem CN 0701.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego:

- a) państwa członkowskie mogą nadal do dnia 31 grudnia 2011 r. świadczyć pomoc państwa na mocy obowiązujących programów w odniesieniu do produkcji ziemniaków świeżych lub schłodzonych oznaczonych kodem CN 0701 lub handlu tymi ziemniakami;
- b) Hiszpania i Włochy mogą w roku gospodarczym 2007/2008 świadczyć pomoc państwa do kwoty 15 mln EUR, aby ułatwić dostosowanie sektora przetwarzania pomidorów do przepisów niniejszego rozporządzenia;
- c) państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2010 r. świadczyć pomoc państwa na następujących warunkach:
 - (i) pomoc państwa wypłacana jest jedynie producentom owoców i warzyw, którzy nie są członkami uznanej organizacji producentów i którzy podpisali umowę z uznaną organizacją producentów, w której zobowiązują się do stosowania środków zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi stosowanych przez daną organizację producentów;
 - (ii) kwota pomocy państwa wypłaconej takim producentom nie przekracza 75 % wsparcia wspólnotowego otrzymanego przez członków danej organizacji producentów; oraz
 - (iii) nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r. dane państwo członkowskie składa Komisji sprawozdanie na temat efektywności i skuteczności pomocy państwa, analizując w szczególności, w jakim stopniu wsparło organizację sektora. Komisja przeanalizuje sprawozdanie i zdecyduje, czy złożyć odpowiednie wnioski.

Artykuł 44

Przekazywanie informacji

Państwa członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia, monitorowania rynku i analizy rynkowej oraz do wypełnienia międzynarodowych zobowiązań dotyczących produktów objętych niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 45

Wydatki

Wydatki ponoszone na mocy niniejszego rozporządzenia uważa się za środki interwencyjne w zakresie regulacji rynków rolnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

Artykuł 46

Zmiana w rozporządzeniu (EWG) nr 827/68

W załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 827/68 kod CN 0910 otrzymuje brzmienie:

„ex 0910 Imbir, kurkuma, liście laurowe, curry i pozostałe przyprawy korzenne z wyłączeniem tymianku i szafranu”.

Artykuł 47

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 2200/96

W rozporządzeniu (WE) nr 2200/96 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 2 tabela otrzymuje brzmienie:

„Kod CN	Opis
0702 00 00	Pomidory, świeże lub schłodzone
0703	Cebula, szalotka, czosnek, pory oraz pozostałe warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone
0704	Kapusty, kalafior, kalarepa, jarmuż i podobne jadalne kapusty, świeże lub schłodzone
0705	Salata (<i>Lactuca sativa</i>) i cykorja (<i>Cichorium spp.</i>), świeże lub schłodzone
0706	Marchew, rzepa, buraki sałatkowe, salsefia, selery, rzodkiewki i podobne korzenie jadalne, świeże lub schłodzone
0707 00	Ogórki i korniszony, świeże lub schłodzone
0708	Warzywa strączkowe, łuskane lub niełuskane, świeże lub schłodzone
ex 0709	Pozostałe warzywa, świeże lub schłodzone, z wyjątkiem warzyw oznaczonych podpozycjami 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 i 0709 90 60
ex 0802	Pozostałe orzechy, świeże lub suszone, nawet łuskane lub obrane, z wyjątkiem orzechów areca (lub betel) i cola oznaczonych podpozycją 0802 90 20
0803 00 11	Świeże plantany
ex 0803 00 90	Suszone plantany
0804 20 10	Figi, świeże
0804 30 00	Ananasy
0804 40 00	Awokado
0804 50 00	Guawa, mango i smaczelina
0805	Owoce cytrusowe, świeże lub suszone
0806 10 10	Winogrona stołowe, świeże
0807	Melony (w tym arbuzy) i papaje, świeże
0808	Jabłka, gruszki i pigwy, świeże

Kod CN	Opis
0809	Morele, wiśnie i czereśnie, brzoskwinie (w tym nektaryny), śliwki i owoce tarniny, świeże
0810	Pozostałe owoce, świeże
0813 50 31 0813 50 39	Mieszanki wyłącznie orzechów suszonych oznaczonych pozycjami 0801 i 0802
0910 20	Szafran
ex 0910 99	Tymianek, świeży lub schłodzony
ex 1211 90 85	Bazylija, melisa, mięta, <i>origanum vulgare</i> (lebidka pospolita/dziki majeranek), rozmaryn, szałwia, świeże lub schłodzone
1212 99 30	Chleb świętojański

- 2) skreśla się tytuł I do VI, art. 43 i 44, art. 47–57 i załączniki I–V;
- 3) artykuł 46 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 46

1. Komisję wspiera Komitet Zarządzający ds. Owoców i Warzyw (zwany dalej ‘komitetem’).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Termin przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.”.

Artykuł 48

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 2201/96

W rozporządzeniu (WE) nr 2201/96 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

- 1) artykuł 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. jeśli zachodzi taka potrzeba, lata gospodarcze w odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 2, ustalane są według procedury ustanowionej w art. 46 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96.”;

- 2) skreśla się tytuły I i II, art. 23–32 i załączniki I–III.

Artykuł 49

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 2826/2000

W rozporządzeniu (WE) nr 2826/2000 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

- 1) w art. 5 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku promowania świeżych owoców i warzyw należy zwrócić szczególną uwagę na promocję skierowaną do dzieci w placówkach edukacyjnych.”;

2) w art. 9 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku promowania owoców i warzyw skierowanego wyłącznie do dzieci w placówkach edukacyjnych wartość procentowa, o której mowa w akapicie pierwszym, wynosi 60 %.”.

Artykuł 50

Zmiany w dyrektywie 2001/112/WE

W art. 7 dyrektywy 2001/112/WE dodaje się tiret w brzmieniu:

„— w stosownych przypadkach dostosowanie niniejszej dyrektywy do zmian w odpowiednich normach międzynarodowych.”.

Artykuł 51

Zmiany w dyrektywie 2001/113/WE

W art. 5 dyrektywy 2001/113/WE dodaje się tiret w brzmieniu:

„— w stosownych przypadkach dostosowanie niniejszej dyrektywy do zmian w odpowiednich normach międzynarodowych.”.

Artykuł 52

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003

W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

1) artykuł 33 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przyznano im płatność w okresie referencyjnym, o którym mowa w art. 38, w ramach co najmniej jednego z systemów wsparcia, o których mowa w załączniku VI, lub w przypadku oliwy z oliwek w latach gospodarczych, o których mowa w art. 37 ust. 1 akapit drugi, lub w przypadku buraków cukrowych, trzciny cukrowej oraz cykorii, jeżeli skorzystali ze wsparcia rynkowego w okresie reprezentatywnym, o którym mowa w pkt K załącznika VII, lub w przypadku bananów, jeżeli skorzystali z rekompensaty za utratę dochodów w okresie reprezentatywnym, o którym mowa w pkt L załącznika VII, lub w przypadku owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek, jeżeli byli oni producentami owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych lub materiału szkółkarskiego w okresie reprezentatywnym stosowanym przez państwa członkowskie w odniesieniu do tych produktów zgodnie z pkt M załącznika VII;”.

2) w art. 37 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kwota referencyjna w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek jest obliczana i dostosowywana zgodnie z pkt M załącznika VII.”;

3) artykuł 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli w całym okresie referencyjnym miało miejsce działanie siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności,

państwo członkowskie oblicza kwotę referencyjną na podstawie okresu 1997–1999.

W przypadku buraków cukrowych, trzciny cukrowej i cykorii kwotę referencyjną oblicza się na podstawie najbliższego roku gospodarczego przed okresem reprezentatywnym wybranym zgodnie z pkt K załącznika VII. W przypadku bananów kwotę referencyjną oblicza się na podstawie najbliższego roku gospodarczego przed okresem reprezentatywnym wybranym zgodnie z pkt L załącznika VII. W przypadku owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek kwotę referencyjną oblicza się na podstawie najbliższego roku gospodarczego przed okresem reprezentatywnym wybranym zgodnie z pkt M załącznika VII. W takich przypadkach ust. 1 stosuje się *mutatis mutandis*.”;

4) w art. 42 ust. 8 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku stosowania ust. 5 państwa członkowskie mogą jednak zdecydować w odniesieniu do roku 2007, że niewykorzystane uprawnienia do płatności odpowiadające równoważnej liczbie hektarów zgłoszonych przez rolnika i wykorzystywanych pod uprawę ziemniaków jadalnych lub owoców i warzyw nie powracają do rezerwy krajowej.”;

5) artykuł 43 ust. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) w przypadku pomocy z tytułu skrobi ziemniaczanej, suszu paszowego, nasion, gajów oliwnych i tytoniu wyszczególnionej w załączniku VII liczbę hektarów, z których produkcja została objęta pomocą w okresie referencyjnym, obliczoną zgodnie z załącznikiem VII pkt B, D, F, H i I;

aa) w przypadku buraków cukrowych, trzciny cukrowej oraz cykorii liczbę hektarów obliczoną zgodnie z pkt K pkt 4 załącznika VII;

ab) w przypadku bananów liczbę hektarów obliczoną zgodnie z pkt L załącznika VII;

ac) w przypadku owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych oraz szkółek liczbę hektarów obliczoną zgodnie z pkt M załącznika VII;”;

6) artykuł 44 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„»Kwalifikujący się hektar« oznacza również:

a) obszary obsadzone chmielem lub obszary podlegające obowiązkowi odłogowania tymczasowego;

b) obszary obsadzone drzewami oliwnymi;

c) obszary obsadzone bananowcami;

d) obszary, na których znajdują się stałe uprawy owoców i warzyw.

e) szkółki.”;

7) w art. 45 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W odniesieniu do 2007 r. w państwach członkowskich, które nie skorzystały jednak z możliwości przewidzianej w art. 71 i które nie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 51 akapit drugi, niewykorzystane uprawnienia do płatności odpowiadające równoważnej liczbie hektarów zgłoszonych przez rolników i wykorzystywanych pod uprawę ziemniaków jadalnych lub owoców i warzyw nie powracają do rezerwy krajowej.”;

8) artykuł 51 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 51

Rolnicze użytkowanie gruntów

Rolnicy mogą użytkować działki zgłoszone zgodnie z art. 44 ust. 3 do celów każdej działalności rolniczej, z wyjątkiem upraw stałych. Rolnicy mogą jednak użytkować działki w celu prowadzenia następujących upraw stałych:

- a) chmielu;
- b) drzew oliwnych;
- c) bananowców;
- d) stałych upraw owoców i warzyw;
- e) szkółek.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego państwa członkowskie mogą do dnia 1 listopada 2007 r. podjąć decyzję, że do dnia określonego przez dane państwo członkowskie, ale nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r., działki w jednym lub więcej regionach tego państwa członkowskiego nie mogą nadal być wykorzystywane:

- a) do produkcji jednego lub kilku produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 oraz w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96. W tym przypadku jednak państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zezwoleniu na uprawę poplonów na kwalifikujących się hektarach podczas maksymalnie trzech miesięcy, począwszy od 15 sierpnia każdego roku; na wniosek państwa członkowskiego jednak data ta może zostać zmieniona zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2, w odniesieniu do regionów, w których zboża są zwykle zbierane wcześniej ze względu na warunki klimatyczne; lub
- b) do produkcji ziemniaków jadalnych; lub
- c) jako szkółki.”;

9) artykuł 60 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o zastosowaniu odstępstwa w art. 51 akapit drugi, może również do dnia 1 listopada 2007 r. zdecydować

o zastosowaniu przepisów ust. 1–7 niniejszego artykułu w tym samym okresie. W jakimkolwiek innym przypadku ust. 1–7 niniejszego artykułu nie stosuje się.”;

10) w art. 63 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W związku z włączeniem płatności z tytułu owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek do systemu płatności jednolitych, do dnia 1 kwietnia 2008 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu odstępstwa określonego w akapicie pierwszym.”;

11) artykuł 64 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z wyborem dokonany przez każde państwo członkowskie Komisja ustala, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, pułap dla każdej z płatności bezpośrednich, przewidzianych w art. 66–69.

Pułap taki jest równy składowej każdego rodzaju płatności bezpośrednich w pułapach krajowych, o których mowa w art. 41, pomnożonej przez wielkość procentowe zmniejszenia zastosowane przez państwa członkowskie zgodnie z art. 66–69.

Całkowitą kwota stałych pułapów wylicza się z pułapów krajowych, o których mowa w art. 41, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.”;

12) artykuł 65 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dla uprawnień przydzielanych rolnikom, po zastosowaniu ewentualnego zmniejszenia na mocy art. 41, składowa kwota referencyjna, która wynika z każdej z płatności bezpośrednich, przewidzianych, odpowiednio, w art. 66–69, jest zmniejszana o wielkość procentową ustaloną przez państwa członkowskie w ramach limitu ustalonego w tych artykułach, i dla płatności bezpośrednich, przewidzianych w art. 68b, w okresie ustalonym przez państwa członkowskie zgodnie z tym artykułem.”;

13) po art. 68a dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 68b

Przejęciowe płatności z tytułu owoców i warzyw

1. Do dnia 1 listopada 2007 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zatrzymaniu do dnia 31 grudnia 2011 r. do 50 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41, odpowiadających niektórym pomidorom dostarczanym w celu przetworzenia i kwalifikującym się w ramach systemu pomocy określonego w rozporządzeniu (WE) nr 2201/96.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2 dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym te pomidory na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 10 g.

2. Do dnia 1 listopada 2007 r. państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zatrzymaniu:

- a) do dnia 31 grudnia 2011 r. do 100 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 41, odpowiadających niektórym uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w akapicie trzecim niniejszego ustępu, które są dostarczane w celu przetworzenia i kwalifikują się w ramach systemu pomocy określonego w rozporządzeniach (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96; oraz
- b) od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. do 75 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających niektórym uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w akapicie trzecim niniejszego ustępu, które są dostarczane w celu przetworzenia i kwalifikują się na mocy systemu pomocy określonego w rozporządzeniach (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapu ustanowionego zgodnie z art. 64 ust. 2 dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowe płatności dokonywane są na rzecz rolników produkujących jeden lub więcej następujących owoców i warzyw dostarczanych w celu przetworzenia i kwalifikujących się w ramach systemu pomocy określonego w rozporządzeniach (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96, zgodnie z określeniem dokonany przez dane państwo członkowskie i na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 10 g:

- a) świeże figi;
- b) świeże owoce cytrusowe;
- c) winogrona stołowe;
- d) gruszki;
- e) brzoskwinie i nektaryny; oraz
- f) niektóre odmiany śliwek uzyskane z odmiany d'Ente.

3. Składowa pułapów krajowych, o których mowa w ust. 1, odpowiadających pomidorom, przedstawia się następująco:

Państwo członkowskie	Kwota (w mln EUR na rok kalendarzowy)
Bułgaria	5,394
Republika Czeska	0,414
Grecja	35,733
Hiszpania	56,233

Państwo członkowskie	Kwota (w mln EUR na rok kalendarzowy)
Francja	8,033
Włochy	183,967
Cypr	0,274
Malta	0,932
Węgry	4,512
Rumunia	1,738
Polska	6,715
Portugalia	33,333
Słowacja	1,018

4. Składowa pułapów krajowych, o których mowa w ust. 2, odpowiadających uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne, przedstawia się następująco:

Państwo członkowskie	Kwota (w mln EUR na rok kalendarzowy)
Bułgaria	0,851
Republika Czeska	0,063
Grecja	153,833
Hiszpania	110,633
Francja	44,033
Włochy	131,700
Cypr	w 2008 r.: 4,793 w 2009 r.: 4,856 w 2010 r.: 4,919 w 2011 r.: 4,982 w 2012 r.: 5,045
Węgry	0,244
Rumunia	0,025
Portugalia	2,900
Słowacja	0,007"

14) skreśla się art. 71 g;

15) w art. 71k ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednak w związku z włączeniem płatności z tytułu owoców i warzyw do systemu płatności jednolitych, do dnia 1 kwietnia 2008 r. lub do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitych, nowe państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu odstępstwa określonego w akapicie pierwszym.”;

16) w tytule IV po rozdziale 10f dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 10g

PRZEJŚCIOWE PŁATNOŚCI Z TYTUŁU OWOCÓW I WARZYW

Artykuł 110t

Przejściowa pomoc obszarowa

1. W przypadku stosowania art. 68b ust. 1 lub art. 143bc ust. 1 podczas okresu, o którym mowa w tych przepisach, można udzielić przejściowej pomocy obszarowej, na warunkach określonych w niniejszym rozdziale, rolnikom produkującym niektóre pomidory, zgodnie z określeniem państw członkowskich, dostarczane w celu przetworzenia.

2. W przypadku stosowania art. 68b ust. 2 lub art. 143bc ust. 2 podczas okresu, o którym mowa w tych przepisach, można udzielić przejściowej pomocy obszarowej, na warunkach określonych w niniejszym rozdziale, rolnikom produkującym niektóre produkty z owoców i warzyw wymienionych w art. 68b ust. 2 akapit trzeci, zgodnie z określeniem państw członkowskich, dostarczane w celu przetworzenia.

Artykuł 110u

Kwota pomocy i kwalifikowalność

1. Państwa członkowskie na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów określają pomoc na hektar, na którym uprawiane są pomidory i każdy rodzaj owoców i warzyw wymienionych w art. 68b ust. 2 akapit trzeci.

2. Całkowita kwota płatności w żadnym przypadku nie przekracza pułapu określonego zgodnie z art. 64 ust. 2 lub art. 143bc.

3. Pomoc udzielana jest jedynie w odniesieniu do obszarów, których produkcja objęta jest umową dotyczącą przetwarzania na jeden z produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/1996.

4. Państwa członkowskie mogą uzależnić przyznanie pomocy wspólnotowej od kolejnych obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, w tym od tego, czy rolnicy są członkami organizacji producentów lub grupy producentów uznanej na mocy odpowiednio art. 4 lub 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiającego przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw (*).

5. Państwa członkowskie do dnia 1 listopada 2007 r. powiadamiają Komisję o swojej decyzji dotyczącej stosowania art. 68b lub art. 143bc, o kwocie zatrzymanej zgodnie z art. 68b lub art. 143bc i o kryteriach, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 10h

PRZEJŚCIOWE PŁATNOŚCI Z TYTUŁU OWOCÓW MIĘKKICH

Artykuł 110v

Płatność z tytułu owoców miękkich

1. Przejściowa pomoc obszarowa ma zastosowanie do dnia 31 grudnia 2012 r. w odniesieniu do truskawek oznaczonych kodem CN 0810 10 00 i malin oznaczonych kodem CN 0810 20 10, które są dostarczane w celu przetworzenia.

2. Pomoc udzielana jest jedynie w odniesieniu do obszarów, których produkcja objęta jest umową dotyczącą przetwarzania na jeden z produktów określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/1996.

3. Wypłacona pomoc wspólnotowa wynosi 230 EUR/ha na rok.

4. Państwa członkowskie mogą przyznać pomoc krajową uzupełniającą pomoc wspólnotową. Całkowita wysokość pomocy wspólnotowej i krajowej nie przekracza 400 EUR/ha na rok.

5. Pomoc wypłacana jest jedynie w odniesieniu do maksymalnych krajowych powierzchni gwarantowanych przyznanych państwu członkowskiemu, jak następuje:

Państwo członkowskie	Krajowa powierzchnia gwarantowana (w hektarach)
Bułgaria	2 400
Węgry	1 700
Łotwa	400
Litwa	600
Polska	48 000

Jeżeli powierzchnia kwalifikująca się w danym państwie członkowskiemu i w danym roku jest większa niż maksymalna krajowa powierzchnia gwarantowana, wielkość pomocy, o której mowa w ust. 3, podlega zmniejszeniu proporcjonalnie do wielkości przekraczającej maksymalną krajową powierzchnię gwarantowaną.

6. Artykuły 143a i 143c nie mają zastosowania do przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich.

(*) Dz.U. L 273 z dnia 17.10.2007, str. 1.”;

17) artykuł 143b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nowe państwa członkowskie mogą podjąć decyzję w okresie nieprzekraczającym daty przystąpienia o zastąpieniu płatności bezpośrednich podczas okresu stosowania, o którym mowa w ust. 9, jednolitą płatnością obszarową obliczaną zgodnie z przepisami ust. 2, z wyjątkiem pomocy udzielanej z tytułu roślin energetycznych określonej w tytule IV rozdział 5 i przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich określonej w tytule IV rozdział 10h.”;

18) artykuł 143b ust. 3 trzecie tiret otrzymuje brzmienie:

„— skorygowane przy zastosowaniu odpowiedniego wskaźnika procentowego określonego w art. 143a do stopniowego wprowadzenia płatności bezpośrednich, z wyjątkiem kwot dostępnych zgodnie z załącznikiem VII pkt K ppkt 2 lub zgodnie z różnicą między tymi kwotami a kwotami faktycznie zastosowanymi, o których mowa w art. 143ba ust. 4, oraz z wyjątkiem kwot odpowiadających sektorowi owoców i warzyw zgodnie z art. 68b ust. 3 i 4 lub zgodnie z różnicą między tymi kwotami a kwotami faktycznie zastosowanymi zgodnie z określeniem, o którym mowa w art. 143bb ust. 4 i art. 143bc ust. 3.”;

19) po art. 143ba dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 143bb

Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 143b nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą do dnia 1 listopada 2007 r. podjąć decyzję o przyznaniu oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw rolnikom kwalifikującym się w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej. Płatność ta jest przyznawana na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, takich jak kryteria określone w załączniku VII pkt M podpunkt pierwszy, oraz w odniesieniu do reprezentatywnego okresu przewidzianego w tym podpunkcie.

2. Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw jest przyznawana w granicach składowej krajowej pułapy, o którym mowa w art. 71c, odpowiadającego owocom i warzywom.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 każde zainteresowane nowe państwo członkowskie może do dnia 1 listopada 2007 r. na podstawie obiektywnych kryteriów podjąć decyzję o zastosowaniu w odniesieniu do oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw pułapy niższego niż pułap określony w tym ustępie.

4. Środki finansowe udostępnione w celu przyznania oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw zgodnie z ust. 1, 2 i 3 nie są ujęte w corocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 143b ust. 3.

5. Artykułów 143a i 143c nie stosuje się do oddzielnej płatności z tytułu owoców i warzyw.

6. W przypadku rzeczywistego lub przewidywanego dziedziczenia oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw jest przyznawana rolnikowi, który odziedziczył gospodarstwo, pod warunkiem że dany rolnik kwalifikuje się w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

Artykuł 143bc

Prześciowa płatność z tytułu owoców i warzyw

1. W drodze odstępstwa od art. 143b nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą do dnia 1 listopada 2007 r. podjąć decyzję o zatrzymaniu do dnia 31 grudnia 2011 r. do 50 % składowej krajowych pułapów, o których mowa w art. 41, odpowiadających pomidorom oznaczonym kodem CN 0702 00 00.

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapy ustanowionej zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2, dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym pomidory na warunkach przewidzianych w tytule IV rozdział 10 g.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 143b nowe państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej do dnia 1 listopada 2007 r. podejmują decyzję o zatrzymaniu:

- a) do dnia 31 grudnia 2010 r. do 100 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 71c, odpowiadających uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w akapicie trzecim artykułu 68b ust. 2..
- b) od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. do 75 % składowej pułapów krajowych, o których mowa w art. 71c, odpowiadających uprawom owoców i warzyw innym niż uprawy roczne wymienione w akapicie trzecim art. 68b ust. 2..

W takim przypadku oraz w ramach limitu pułapy ustanowionej zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2 dane państwo członkowskie dokonuje, w ujęciu rocznym, dodatkowej płatności na rzecz rolników.

Dodatkowa płatność przyznawana jest rolnikom produkującym co najmniej jeden z rodzajów owoców i warzyw określonych przez zainteresowane państwo członkowskie i wymienionych w art. 68b ust. 2 akapit trzeci.

3. Środki finansowe udostępnione w celu przyznania przejściowej płatności z tytułu owoców i warzyw zgodnie z ust. 1 i 2 nie są ujęte w corocznej puli środków finansowych, o której mowa w art. 143b ust. 3.

4. Artykułów 143a i 143c nie stosuje się do przejściowej płatności z tytułu owoców i warzyw.”;

20) w art. 145 po lit. d)c) dodaje się literę w brzmieniu:

„d)d) szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące włączenia wsparcia z tytułu owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek do systemu płatności jednolitych oraz dotyczące płatności, o których mowa w rozdziałach 10 g i 10h tytułu IV.”;

21) artykuł 155 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 155

Inne przepisy przejściowe

Dalsze środki wymagane dla ułatwienia przejścia od uregulowań przewidzianych w rozporządzeniach, o których mowa w art. 152 i 153, oraz w rozporządzeniach (EWG) nr 404/93, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2202/96 i (WE) nr 1260/2001 do uregulowań przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia, w szczególności uregulowań dotyczących stosowania art. 4 i 5 oraz załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1259/1999 i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999, oraz od przepisów dotyczących planów poprawy, o których mowa w rozporządzeniu (EWG) nr 1035/72 do przepisów określonych w art. 83–87 niniejszego rozporządzenia, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Rozporządzenia i artykuły, o których mowa w art. 152 i 153, stosuje się nadal do celów ustanowienia kwot referencyjnych, o których mowa w załączniku VII.”;

22) w załącznikach wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 53

Zmiany do rozporządzenia (WE) nr 318/2006

W rozporządzeniu (WE) nr 318/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 ust. 1, 2 i 4 po słowach „w załączniku VII” dodaje się słowa „lub załączniku VIII”;
- 2) po załączniku VII dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK VIII

Przetworzone produkty z owoców i warzyw

Produkty wymienione w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych (*).

(*) * Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1182/2007 (Dz.U. L 273 z 17.10.2007, str. 1).”.

Artykuł 54

Przepis uchylający

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2202/96.

Artykuł 55

Przepisy przejściowe

1. Systemy pomocy określone w rozporządzeniach (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 2202/96, zniesione na mocy niniejszego

rozporządzenia, nadal mają zastosowanie do wszystkich stosowanych produktów w roku gospodarczym tych produktów, który kończy się w 2008 r.

2. Organizacje producentów i stowarzyszenia organizacji producentów uznane na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 jeszcze przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są nadal uznawane na mocy niniejszego rozporządzenia. W razie konieczności powinny one do dnia 31 grudnia 2010 r. dostosować się do wymogów niniejszego rozporządzenia.

3. Na wniosek organizacji producentów program operacyjny, który został zatwierdzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia:

- a) może obowiązywać do momentu jego zakończenia; lub
- b) może zostać dostosowany do wymogów niniejszego rozporządzenia; lub
- c) może zostać zastąpiony nowym programem operacyjnym zatwierdzonym na mocy niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10 ust. 3 lit. e) i f) stosuje się do programów operacyjnych złożonych w 2007 r., ale jeszcze niezatwierdzonych w momencie stosowania niniejszego rozporządzenia, które w innych przypadkach spełniają kryteria określone w tych literach.

4. W odniesieniu do grup producentów, które zostały wstępnie uznane na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96, takie wstępne uznanie nadal obowiązuje na mocy niniejszego rozporządzenia. Plany uznawania zaakceptowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 2200/96 są nadal akceptowane na mocy niniejszego rozporządzenia. W razie konieczności plany te zostają zmienione w taki sposób, aby grupa producentów mogła spełnić odnoszące się do organizacji producentów kryteria uznawania określone w art. 4 niniejszego rozporządzenia. W odniesieniu do grup producentów z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, wysokość pomocy określona w art. 7 ust. 4 lit. a) ma zastosowanie do planów uznawania od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

5. Umowy, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2202/96, obejmujące więcej niż jeden rok gospodarczy systemu pomocy dla przetwarzania owoców cytrusowych, i które odnoszą się do roku gospodarczego rozpoczynającego się w dniu 1 października 2008 r. lub do kolejnych lat gospodarczych, za zgodą obu stron umowy mogą zostać zmienione lub rozwiązane, tak aby uwzględnić fakt, że wspomniane rozporządzenie zostało uchylone, co skutkuje wycofaniem pomocy. Taka zmiana lub rozwiązanie umowy nie skutkuje nałożeniem na mocy wspomnianego rozporządzenia lub jego przepisów wykonawczych sankcji na strony tej umowy.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z uregulowań przejściowych na mocy art. 68b lub art. 143bc rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zasady przyjęte zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 lub art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2202/96 dotyczące minimalnych właściwości surowców dostarczanych w celu przetworzenia i minimalnych wymogów jakościowych w zakresie wyrobów gotowych nadal podlegają stosowaniu w odniesieniu do surowców zbieranych na terytorium tego państwa członkowskiego.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 września 2007 r.

Artykuł 56

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Pełny wykaz zasad, które mogą być rozszerzone na producentów niebędących członkami zgodnie z art. 14 i 23

1. Zasady dotyczące informacji o produkcji:
 - a) powiadamianie o zamierzonych uprawach według produktów i, w stosownych przypadkach, według odmian;
 - b) powiadamianie o siewie i sadzeniu;
 - c) powiadamianie o łącznej powierzchni uprawnej według produktów i, w miarę możliwości, według odmian;
 - d) powiadamianie o przewidywanych zbiorach w tonach i prawdopodobnych terminach zbiorów według produktów i, w miarę możliwości, według odmian;
 - e) okresowe powiadamianie o wielkości plonów i dostępnych zapasach, według odmian;
 - f) informacja o możliwościach przechowywania.
 2. Zasady produkcji:
 - a) dobór nasion pod kątem zamierzonego wykorzystania (rynek produktów świeżych/przetwórstwo przemysłowe);
 - b) przerzedzanie sadów.
 3. Zasady wprowadzania do obrotu:
 - a) określone terminy rozpoczęcia zbiorów, stopniowe wprowadzanie do obrotu;
 - b) minimalne wymagania co do jakości i wielkości;
 - c) przygotowanie, prezentacja, pakowanie i oznaczanie na pierwszym etapie wprowadzania do obrotu;
 - d) wskazanie pochodzenia produktu.
 4. Zasady dotyczące ochrony środowiska:
 - a) stosowanie nawozów i obornika;
 - b) stosowanie środków ochrony roślin i innych metod ochrony plonów;
 - c) maksymalna zawartość pozostałości środków ochrony roślin i nawozów w owocach i warzywach;
 - d) zasady zagospodarowania produktów ubocznych i zużytych materiałów;
 - e) zasady dotyczące produktów wycofanych z rynku.
 5. Zasady dotyczące promowania i informowania w kontekście zapobiegania kryzysom i zarządzania nimi, zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. c).
-

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

- 1) w załączniku I:
 - a) skreśla się wiersz „Rodzynki”; i
 - b) po wierszu „Buraki cukrowe i trzcina cukrowa wykorzystywane do produkcji cukru” dodaje się wiersze w brzmieniu:

„Owoce i warzywa dostarczane do przetworzenia	Tytuł IV rozdział 10 g niniejszego rozporządzenia	Prześciowe płatności z tytułu owoców i warzyw
Truskawki i maliny dostarczane do przetworzenia	Tytuł IV rozdział 10h niniejszego rozporządzenia	Prześciowa płatność z tytułu owoców miękkich
Owoce i warzywa	Artykuł 143bb niniejszego rozporządzenia	Oddzielna płatność z tytułu owoców i warzyw”

- 2) załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 12 ust. 2

(w mln EUR)

Państwo członkowskie	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgia	4,7	6,4	8,0	8,0	8,1	8,1	8,1	8,1
Dania	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Niemcy	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grecja	45,4	61,1	76,4	79,7	79,7	79,7	79,7	79,7
Hiszpania	56,9	77,3	97,0	103,8	103,9	103,9	103,9	103,9
Francja	51,4	68,7	85,9	87,0	87,0	87,0	87,0	87,0
Irlandia	15,3	20,5	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6	25,6
Włochy	62,3	84,5	106,4	116,5	116,6	116,6	116,6	116,6
Luksemburg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Niderlandy	6,8	9,5	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0	12,0
Austria	12,4	17,1	21,3	21,4	21,4	21,4	21,4	21,4
Portugalia	10,8	14,6	18,2	19,6	19,6	19,6	19,6	19,6
Finlandia	8,0	10,9	13,7	13,8	13,8	13,8	13,8	13,8
Szwecja	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Zjednoczone Królestwo	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5”

- 3) w załączniku V skreśla się wiersz „Rodzynki”, „Cytrusy przeznaczone do przetworzenia” i „Pomidory przeznaczone do przetworzenia”;
- 4) w załączniku VII dodaje się punkt w brzmieniu:

„M. Owoce i warzywa, ziemniaki jadalne i szkółki

Państwa członkowskie określają kwotę, jaką należy włączyć do kwoty referencyjnej każdego rolnika na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, takich jak:

- kwota wsparcia rynkowego otrzymanego przez rolnika, bezpośrednio lub pośrednio, w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek,
- obszar użytkowany do produkcji owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek,
- ilość wyprodukowanych owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek,

w odniesieniu do okresu reprezentatywnego, który wynosi jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych, począwszy od roku gospodarczego kończącego się w 2001 r., oraz, w przypadku państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, od roku gospodarczego kończącego się w 2004 r. do roku gospodarczego kończącego się w 2007 r.; okres ten może być inny dla każdego produktu.

Państwa członkowskie obliczają liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w art. 43 ust. 2, na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, takich jak obszary, o których mowa w akapicie pierwszym tiret drugie.

Stosowanie kryteriów określonych w niniejszym punkcie może różnić się w zależności od poszczególnych produktów z owoców i warzyw, ziemniaków jadalnych i szkółek, o ile we właściwy sposób uzasadniają to obiektywne podstawy. Na tej samej podstawie państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o nieokreśleniu kwot, jakie należy włączyć do kwoty referencyjnej, ani kwalifikujących się hektarów na mocy niniejszego punktu przed końcem trzyletniego okresu przejściowego kończącego się dnia 31 grudnia 2010 r.

Do celów niniejszego rozporządzenia »warzywa i owoce« oznaczają produkty wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 i w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96, a »ziemniaki jadalne« oznaczają ziemniaki oznaczone kodem CN 0701 inne niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, z tytułu których przysługuje pomoc na mocy art. 93.”;

- 5) załączniki VIII i VIIIa otrzymują brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VIII

Pałupy krajowe, o których mowa w art. 4

(w tys. EUR)

Państwo członkowskie	2005	2006	2007	2008	2009	Rok 2010 i kolejne lata
Belgia	411 053	580 376	593 395	606 935	614 179	611 805
Dania	943 369	1 015 479	1 021 296	1 027 278	1 030 478	1 030 478
Niemcy	5 148 003	5 647 175	5 695 607	5 744 240	5 770 254	5 774 254
Grecja	838 289	2 143 603	2 171 217	2 365 298	2 367 713	2 178 382
Hiszpania	3 266 092	4 635 365	4 649 913	4 830 954	4 838 536	4 840 413
Francja	7 199 000	8 236 045	8 282 938	8 382 272	8 407 555	8 415 555
Irlandia	1 260 142	1 335 311	1 337 919	1 340 752	1 342 268	1 340 521
Włochy	2 539 000	3 791 893	3 813 520	4 151 330	4 163 175	4 184 720
Luksemburg	33 414	36 602	37 051	37 051	37 051	37 051
Niderlandy	386 586	428 329	833 858	846 389	853 090	853 090
Austria	613 000	633 577	737 093	742 610	745 561	744 955
Portugalia	452 000	504 287	571 377	608 601	609 131	608 827
Finlandia	467 000	561 956	563 613	565 690	566 801	565 520
Szwecja	637 388	670 917	755 045	760 281	763 082	763 082
Zjednoczone Królestwo	3 697 528	3 944 745	3 960 986	3 977 175	3 985 834	3 975 849

Pułapy krajowe, o których mowa w art. 71c

(w tys. EUR)

Rok kalendarzowy	Bułgaria	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Łotwa	Litwa	Węgry	Malta	Rumunia	Polska	Słowenia	Słowacja
2005		228 800	23 400	8 900	33 900	92 000	350 800	670		724 600	35 800	97 700
2006		294 551	27 300	12 500	43 819	113 847	446 305	830		980 835	44 184	127 213
2007	200 384	377 919	40 400	17 660	60 764	154 912	540 286	1 668	441 930	1 263 706	59 026	161 362
2008	246 766	470 463	50 500	27 167	75 610	193 076	677 521	3 017	532 444	1 579 292	73 618	201 937
2009	287 399	559 622	60 500	31 670	90 016	230 560	807 366	3 434	623 399	1 877 107	87 942	240 014
2010	327 621	645 222	70 600	36 173	103 916	267 260	933 966	3 851	712 204	2 162 207	101 959	276 514
2011	407 865	730 922	80 700	40 676	117 816	303 960	1 060 666	4 268	889 814	2 447 207	115 976	313 114
2012	488 209	816 522	90 800	45 179	131 716	340 660	1 187 266	4 685	1 067 425	2 732 307	129 993	349 614
2013	568 553	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 245 035	3 017 407	144 110	386 214
2014	648 897	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 422 645	3 017 407	144 110	386 214
2015	729 241	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 600 256	3 017 407	144 110	386 214
Rok 2016 i kolejne lata	809 585	902 222	100 900	49 682	145 616	377 360	1 313 966	5 102	1 777 866	3 017 407	144 110	386 214"